[illegible]

[illegible]

[illegible]

८५५	[illegible]
८५५	[illegible]
७५५	[illegible]
८५५	[illegible]
७५५	[illegible]
८५५	[illegible]
७५५	[illegible]
८५५	[illegible]
७५५	[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ . עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל : אוֹר עוֹלָם בְּאוּצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאוֹפֶל אָסַר וַיְהִי :

מֶלֶךְ אָמוּן מַאֲמָרֶיךָ מֵרָחוֹק מְצָב . שִׁמְךָ יִתְפָּאַר בַּעֲדָתְךָ יִתְיַצֵּב . לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרְךָ נִצָּב : מֶלֶךְ בְּכִלּוּתְךָ הַיּוֹם מַעֲשֵׂי אֻמָּנוּתֶךָ . מִדֵּין הִצַּלְתָּ מְרֻקָּם בִּתְמוּנָתֶךָ . לְדוֹר וָדוֹר אֻמָּנָתֶךָ : מֶלֶךְ גָּזַרְתָּ כְּמוֹ כֵן לְצֵאצָאֵימוֹ פְּדִיּוֹם עָבוּר לְהִמָּלֵט מִשְּׁאֵרְתָּךְ אָיוֹם . לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם :

חיון שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת עֵדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ . נִטְלֵם וְנִשָּׂאֵם לְהַרְבּוֹת כְּבוֹדֶךָ . כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ . קָדוֹשׁ :

זְכוֹר דּוֹרְשֶׁיךָ לִהְיוֹת לְעוֹדְדֵם . וְהָרֵם קַרְנָם בְּרַחֲמֶיךָ לְהַקְדֵּם . זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם : זְכוֹר הַמְשׁוּבָה אַחֲרֶיךָ בְּאַהַב לְחֹלוֹתֶךָ . נִסְמֶכֶת בְּשַׁעֲשׁוּעַ דַּת נַחֲלָתֶךָ . נָאֲלַתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ : זְכוֹר וּטְהַר יוֹם יָשֶׁעָךְ לְקָרְבוֹ . בְּדָבִירְךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת וּבְמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ לָבֹא . הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ :

מטה לוי

ברחמים

מלך נקמתיו מלפניך אתה סמוך . אמון מלאכיך . שתתן מלחמיך . תסר מלחמות שולב . שסבעתה לאדם שרשון ואמרת לו אתה סי לכניך כסס שסמרת לפני כדין כיום זס ויולאים כדישים ובלי כך עתידין כניך לעמוד לפני כדין כיום זס ויולאים לפני כדישים (ויקרא רבה פ׳ כ״ט) ופי״ל. שתר יתפאר כמדתך יתיצב. ושד סלא ס׳ דכרן נצב. לשולם אין אתה כח פלינו כדין אלא כסדי״ס מדת רחמים: מלך כבלותך סיום מסס אמונתיך. כשכרלת אדם בר״ס שהוא תכלית כל מעשיס כרלונות: מדין. סגנור פלינו כיום מלכך ממנו מות תמות (כרלשית ב יז). סלצלת. את סלדום תסר מדוקס כתמונתיך שנכרא בצלמך וכדמותך. והרוחתה לו ליום שבר מכוסה אלף שנס: ושמית כל גאת. לדור ודור. כדי לסגיד כלל דור אמונתך: מלך גברת כסון ק לאלאישו פדיום. שתמרת כמו ברחמים

פירוש ע״פ

מֶלֶךְ נָאֶמָן דָּר קִינִיג רִיכְטִיג אוּנְד בַּאשְׁטַאנְדִיג וְענְין דַיינֶע רַייד וָואס דוּא הָאסְט פַאר צַייטֶן צוּ גוּאנְסְט אָדָם הָרִאשוֹן צוּ מִשְׁפָּטֶן זַייגֶע קִינִיגְרִיכְקַייט מִיט רַחֲמוֹת אַזוֹ וִיי דוּ הָאסְט אִים נִמְשָׁפֶּט . דַיין נָאמֶן וְוֶעט בַּארִיכְט וֶערֶן אַז עֶר וְוֶעט זִיךְ שִׁעֶלֶן מִשְׁפָּטֶן דַיין פָאלְק מִיט מִדַּת הָרַחֲמִים . נָאמֶ דַייגֶי רַייד הָאבֶּן אַיין אֵייבִיגֶן בַּאשְׁטַאנְד . מֶלֶךְ בְּכִלּוּתְךָ דוּ קִינִיג בְּשַׁעַת דוּ הָאסְט גֶעגַנְדִיגְט אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַיין מַייסְטֶר וֶוערְק פוּן דֶר בְּרִיאָה הָאסְט מִצְיָל גֶוֶען פוּן שֶׁוֶוערֶן דִין דָעם אָדָם הָרִאשוֹן וָואס עֶר אִיז גֶפָאלְגְט נָאךְ דַיין גֶישְׁטַאלְט . אוּנְד הָאסְט אִים פַאר שְׁפָּרְאכֶן צוּ הָאנְדֶלֶן מִיט רַייגֶע וָואר הָאפְטִיגֶע רַחֲמוֹת אוּיךְ מִיט זַייגֶע רוֹרֶי רוֹרוֹת מֶלֶךְ גוּרְתָּ דוּא נָאמֶ הָאסְט גוּט גֶיוֶוען אַרְעַרְצַייזוּנְג צוּ דִיא קִינְדֶר פוּן אָדָם אַזוֹי וִיי דוּא הָאסְט אִים דֶר לַייוֶוס פוּן דָעם דִין כְּדֵי זַייא וְאלֶין אִינְטְרֶיגֶן וֶוערֶן פוּן דַיין שֶׁרֶעקְלִיכֶן דִין דוּא פַארְכְּטִיגֶר נָאמֶ וָואס אַלֶע שֶׁטַיינֶן הַייגְט פַאר דַיין מִשְׁפָּטֶן : שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס זַיי הַיטֶן דַייגֶע מִצְוֹת וְענְין מַעִיר אִז נָאר דוּא בִּיסְט אֲנָאט אוּנְד דִינֶן דִיךְ תָּמִיד דְרוּם דוּא נָאמֶ דֶר הַייבְ זַיי אוּנְד דֶר הַייבְ צוּ מֶערֶן דַיין כָּבוֹד דָען זַיי וְענְין אַלֶע דַייגֶע קְנֶעכְט דוּא הַיילֶגֶער נָאמֶ : זְכוֹר דּוֹרְשֶׁיךָ גֶדֶענְקְ דַייגֶע פָארְשֶׁר צוּ שְׁטַארְקֶן זַייא צוּם לֶעבֶן אוּנְד דֶר הַייבְ זַייגֶר הָארֶן צוּ פֶערֶערֶן דַיין מִדַּת הָרַחֲמִים פַאר דָעם דִין גֶדֶענְקְ דַיין עֵדָה וָואס דוּא הָאסְט זַייא גֶיקִיפְט פַאר זַייגֶן פוּן מִצְרַיִם זְכוֹר מִשְׁוּבָה גֶדֶענְקְ דִי פָאלְק וֶוס זִי הָט זִיךְ נָאךְ דִיר גֶצוֹגֶן מִיט לִיבְשַׁאפְט וֶוס זַיא קוֹסְט דִיר אִיצְט בֶּעטֶן . אוּנְד אִיז זִיךְ טוֹסְקְ אוּיף דִיא פַייעֶרְדִיגֶע תּוֹרָה וֶוס זַיא אִיז דַיין שְׁפִּיל וֶוערְק וֶוס דוּרְךְ אִיר זְכוּת הָאסְט אוּם גֶלַייוֶוס דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס וְענְין דַיין אֶרֶב זְכוֹר וּטְהַר גֶדֶענְקְ אוּנְד הַייל צוּ גֶגֶערֶן דָעם קָאנְג פוּן דַיין הֵיכָל . דָאס מִיר וָאלֶין זִיךְ בַּיי דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ . אוּנְד קוֹמֶן אִין דַיין רוּאוּנְג אוּיף דָעם זַעלִיגֶן בַּארְג צִיוֹן וָואס

חיון בְּרַחֲמִים יַקִּיר צְעִירֵי הַצֹּאן . תָּקֵם הַמְרִיפֵם פְּנִיטֵי וְחִיצוֹן . וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן . קָדוֹשׁ :

שׁוֹפָר זְמַנּוֹ בָּא תְּקוֹעַ בְּעִנְיָנָיו . בְּקֶרֶן אֵיל לְהַזְכִּיר לִבְחוּנָיו . אַחַר נֶאֱחָז בְּסִבָּךְ בְּקַרְנָיו : שׁוֹפָר חָרַד הַמַּחֲנֶה מֵרָחוֹק לַעֲמוֹד . רַחוּם זָכְרֵהוּ וּלְצַדְּקֵנוּ תַּחֲמוֹד . הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד : שׁוֹפָר טְכַסְּתָ בַּכֶּסֶה לְמִי מָנָה עָפָר . יְשׁוּבוּן מֵאָוֶן בְּכִפּוּר לְהִתְכַּפֵּר . תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר :

חיון אֵל חָנַן נַחֲלָתוֹ בְּנוֹעַם לְהַשְׁפִּיר . יִדְעֲסִקְרוּא קָרְבְּנוֹתָיו בְּמִסְפָּר . וְתִיטַב לַיְיָ מִשּׁוֹר פָּר . קָדוֹשׁ :

מֶלֶךְ יִשְׁפּוֹט עַמִּים בְּמֵישָׁרִים לְנִשְׂאוֹ . צוּפָה לְדַקְדֵּק דִּינָם בְּהִתְנַשְּׂאוֹ . כּוּנָן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ : מֶלֶךְ כַּבִּיר נִקְדָּשׁ בִּצְדָקָה לְבַדּוֹ . הַיִּגְבַּהּ בַּמִּשְׁפָּט בְּהִתְכַּבְּדוֹ .

מטה לוי

לעשות

כרתמים יקר . ייקר ותגדל כרתמים לת ישראל סיקרלים לשולי סלאן : תוקס ספרים . סטרים תק הלטרסתם : פרטי ותיטן. לחם לאכול וכגד לגבוס :

שופר זמנו בא . פתס . תקוס כפנינו : לתקוע בו כאותו פרק כתקס תכמים ומצאו תכמים סיך בים לתקוע. בקרן איל . דוקא כדי להזכיר לבחוניו . להזכר נאכרסס ולאחר שנכתבו כאותו נסיון . וסמכו תכמים על מס שכתבתי . אחר ג״ח בסכך בקרניו . חס היס איל . לכן הסופר של ר״ה של איל סוא ונדל סקכ״ס לאכרסס לו בכסבס ביסיפ כנין נאתיים בגלות ובסכסיס כפביחות זוכר לסס עקידס : שופר . אבר חדל המתנה . בסס כיני : מרחוק לעמוד . כמ״ס וירא סעם ויעמדו מרחוק בקבתיו מלפניך ת״ה. רחום וזכרהו . את השופר : ונלדקנו תתשוב . בזכות השופר נוגן ותוק מאוד: שופר טכסת בכסס . תקנת נתקוע שופר כר״ס : לפי מנס ספר . ליכרתל מנאתר בכס מי מנס ספר יעקב : שוכון מלון. כי יכפרו תקיעס ישוב מעונות. בכסוד לתכבר ונכס

פירוש ע״פ

רוּא הָאסְט גֶרוּפֶן אוּיף אִים : בְּרַחֲמִים יַקִּיר מִיט דֶר פַאר לִיבְקַייט חִשּׁוּב מַאכֶן דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס זַייא וְענְין גֶיגְלֶיכֶן צוּ דִי יוּגֶנְט שְׁאף זַייֶר גֶיוֶעסֶע שְׁפַּייֶן דִיא וָואס שְׁפַּייֶן אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אָדֶר אִין דִיא לַאנְד עַס זָאל זַיין אִין דָעם רָצוֹן דָס דוּא גָאט זָאלְסְט אָן נֶעמֶן מַיין תְּפִלָּה דוּא הַיילֶגֶר נָאמֶ : שׁוֹפָר זְמַנּוֹ בָּא דִי צַייט פוּן שׁוֹפָר אִיז גֶיקוֹמֶן מֶען זָאל בְּלָאזֶן נָאךְ דִי עֶנְגְלִיס אוּנְד וִיי אוּנְטֶר חֲכָמִים הָאבֶּן סְתָכֶן גֶוֶען מִיט אַיין הָארֶן פוּן אַיין וִוידֶער פְּרִי עַס זָאל צוּ דִי גֶפְרוּכְטֶע יִשְׂרָאֵל דֶער כָּאנְגְט וֶוערֶן דֶר זְכוּת פוּן דָעם אֵיל (וִוידֶער) עַס הָאט זִיךְ פַאר צֶעפֶעס אוּן דָארֶן מִיט זַייגֶע הֶערְנֶר בֶּעת דֶער עֲקֵידָה אוּנְד אַבְרָהָם הָאט אִים מִקְרִיב גֶוֶען אִנְשְׁטָאט יִצְחָק שׁוֹפָר תֵּיל דֶער שׁוֹפָר הָאט דֶר שְׁרָאקֶן דִיא מַחֲנֶה פוּן יִשְׂרָאֵל זַייא דָעם גַּרְגֶ סִינַי דָס זַייא הָאבֶּן גֶיכוּמֶן פוּן וַייטֶן שְׁטַיין דֶר בַּאר נָאט גֶדֶענְקְ דָעם דָאוּגֶן שׁוֹפָר אוּנְד דוּא הָאלְסְט לוֹסְט הָאבֶּן צוּ גֶדֶענְקְ מַאכֶן זְכוּת קַבָּלַת הַתּוֹרָה וָואס דֶר בַּייא אִיז אָן אִין גִישְׁרִיבֶּן דָאס קוֹל פוּן דָעם שׁוֹפָר אִיז גֶגָאנְגֶן אוּנְד הָאט זִיךְ וַייֶר גִישְׁטַארְקְט . שׁוֹפָר טְכַסְּתָ דָעם שׁוֹפָר הָאבֶּן אִין גֶבְּרַייט צוּ בֶּגְרָאבֶּן אוּן דָעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס אַיין זַייגֶן גֶיגְאנְגֶן דֶר פְּסוּק מִי פְנֵי שֶׁר בַּקֶּבֶר אוּ זַיי הֶערֶן דָאס קוֹל פוּן דָעם שׁוֹפָר טוּרְן זַייגֶן תְּשׁוּבָה פוּן זַייגֶרֶע עֲבֵירוֹת כְּדֵי נָאט זָאל זַייא מוֹחֵל זַיין אוּם יוֹם כִּפּוּר דָרוּם הָט נָאט גַהַייסֶן אִין דָעם חוֹדֶשׁ תִּשְׁרִי בְּלָאזֶן שׁוֹפָר : אֵל חָנַן נַחֲלָתוֹ נָאט הָט דֶר בַּאר עַס אִין גִישְׁטַאנְדֶן זַייא צוּ בַּאשְׁטֶיגֶן מִיט לִיבְלִיכְקַייט גֶיוֶעזֶן עֶר הָאט זַייא גֶלָאסְט וִוִיסֶן דָאס בֶּעת עַס אִין גִישְׁטַאנְדֶן זַייא וָואס מִקְרִיב צוּ זַיין קָרְבָּנוֹת אוּנְד זַייא וָועלֶן לַייסְטֶן דָעם סֵדֶר אוּנְד דִי דִינְגֶס פוּן דִי קָרְבָּנוֹת וָועסֶן עֶר פַאר נָאט גֶעטָאן אוּנְד אִין גֶגוּסֶן זַיין מֶער וִוִי זַייא וָואלֶן מִקְרִיב גֶוֶען אַיין אָקֶס פַאר אַ אָרְבָּן . דָס הַיילִיגֶער נָאט מֶלֶךְ יִשְׁפּוֹט נָאט מִיט מִשְׁפָּטֶן פֶעלֶקֶר מִיט רֶעכְטֶפֶאר טִיגְקַייט פוּן זַיין רוּהֶם וָועגֶן . עֶר פַאר אָכְט אוּנְד אִיז קְדֶקְדֶק אִין זַייֶר

184 ᏗᏥᏍᏗᏓᏥᏍᏗᏓᏥᏍᏗᏓ

רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ הֲמַה יְפָאֲרוּךָ סֶלָה:

תִּתְבָּרֵךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים כֻּלָּם קְדוֹשִׁים וְכֻלָּם עוֹשִׂים בֶּאֱמֶת וּבְיִרְאָה רְצוֹן קֹנֵיהֶם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמַעֲרִיצִין וּמַקְדִּישִׁין וּמַמְלִיכִין:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עול מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְּרוּרָה וּבְנְעִימָה קְדוּשָׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ אֹהֶל כְּהֵיוֹם בְּרַחֲמִים מֶלֶךְ. בּוֹחֵן כָּל עֲשׂתּוֹנוֹת צָעִיר וְרַב מֶלֶךְ. גֵּאוּת וָעוֹז הִתְאַזָּר מֶלֶךְ. דּוֹק וְחֶלֶד יֵחָרְדוּן מֵאֵימַת מֶלֶךְ. הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם יָחוֹן מֶלֶךְ. וּמֵבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם יַצְדִּיק מֶלֶךְ. זָכְרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעָת מֶלֶךְ: חֵזוּ חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא לְזִכּוּתָם מֶלֶךְ. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו מַטְלִיךְ כָּל מֶלֶךְ. יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזִכָּרוֹן טוֹב מֶלֶךְ:

כְּלֶה אַל תַּעֲשׂ לִשְׁאֵרִית בְּנֵי מֶלֶךְ. לָכֵן אָתָאנוּ לְךָ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ. מֵאַתְמוֹל קִדְּמָנוּךָ לְתַלְּוֹתְךָ מֶלֶךְ: חֵזוּ נָא נְצוּר חֶסֶד לְנִינֵי שִׁלְחוּ לוֹ שִׁלְשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ. סְכוֹת בְּאֵי בְתֵתָן לְמַר בְּכוּ אֲרִאֵלֵי מֶלֶךְ. עֲנוּתָם בַּל תִּבְזֶה לְלֶן בְּמָקוֹם עָלוּ וָיָרְדוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ:

פְּדֵם הַיּוֹם מִדִּין נָמוּר מִלְּחַיְּבָם מֶלֶךְ: חֵזוּ צַדִּיקִים בְּרַחֲמִים וְקָדְּמוּ לְטוֹבָה מֶלֶךְ. קְשׁוּב קוֹל תְּקִיעָה מְתוֹקְעֵי הַיּוֹם לְךָ מֶלֶךְ. רַחֲמִים תְּעוֹרֵר לְמוֹחֲבֵי לְךָ מֶלֶךְ:

חוֹק שִׁוְעַת עַם מְשַׁחֲרֶיךָ מֶלֶךְ. תֵּפֶן בְּתוֹמְכֵי בָרוּךְ וּנְבָרְכְךָ אֱלֹהִים חַיִּים וָמֶלֶךְ:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים יָרוּנוּ וְאֶרְאֵלִים יְבָרְכוּ פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב: (וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים) לְעוּמַת שְׂרָפִים לְעוּמָתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אָדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כָּאָמוּר לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת מְשַׁמֵּחַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא: אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ יַחַד בְּמְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן תְּחָנֵנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ לְמַעַן לֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים אַל יַעַזְבוּנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד: מַהֵר וְהָבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מִדֶּרֶת מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וּשְׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵנוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וָלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת וּבְאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וָצִיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתוּקָן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשְׁעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ סֶלָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ: וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ עָבְרוּ יָם וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים עַדֵּי אָרֶץ וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים עַדֵּי מָרוֹם מוֹצִיא אֲסוּרִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ שְׁמוֹ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל וְנָאֹמַר גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: סוריד השל

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה: כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וָקָדוֹשׁ אָתָּה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְלִיכוּ לָאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ רָם וְקָדוֹשׁ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ: וְיִרָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם: כְּמַה שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כָּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן) מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ

מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים (טוֹבִים): וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן: וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוּבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ

אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וְרַחֲמִים וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִן פָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין — אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: — חותמין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

סדור חכמים וכולם ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים לחלות ולחנן פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים: (נ״א פני מלך מלכי המלכים מלא רחמים):

ע״פ א״ב וכסוף תתוס סם סמחכר שטעון

אָתִיתִי לְחַנְּנָךְ בְּלֵב קָרוּעַ וּמוּרָתָה. בַּקֵּשׁ רַחֲמִים כְּעָנִי בַּפֶּתַח: גַּלְגֵּל רַחֲמֶיךָ וְדִין אַל תְּמַהֲתָה. אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח: דָּבָר אֵין בְּפִי וּבִלְשׁוֹנִי מִלָּה. הֵן יְיָ יָדַעְתָּ כוּלָּהּ: וּמִמַּעֲמַקֵּי הַלֵּב לְפָנֶיךָ אוֹחִילָה.

מטה לוי — אחסה

אתיתי לחננך. כלתי לפתחן לך: כלב קרוע ומוכתת. כלב סכמר לחמיך: ודין אל תמהה. אל תתבוך מדס״ד לדון לותם בכבר ומדכם ומתתמם מלוסת יום סדין לבוב כתבוכם: קיק. כמשבטו: כ׳ מפתי תפתח. אמלא לרבי מתר מכונן: סן ס׳ ידעתי וקיק־לתמים כמני סטומד כפתח ומבקיק פרוסס: נגלגל רחמך. סלס. מלון מי כת לאמלא לרבים: וממעמקי סלב. מכוונת סלב. לפניך

פירוש ע״פ

אתיתי לחננך (דער חזן זאגט) איך בין גקומן דיך גאט צו בעטן מיט איין צוא ריסין אוג אריים הארץ צו בעטין רחמנות אזו ווי איין ארומאן בעט פר דר טיר. גלגל אנטפלעק דיינע רחמנות אוג וואלסט ניט אים ציהן אוף אונז דעם טרת הדין. איך בעט דיך גאט דוא וואלסט עפענ מיינ לעפצן ראם איך זאל קענען הפלה טאן. דבר אין פי דען איך האב נים קיין רייד אין מיין מול אוג קיין ווארט אין מיין צונג פר דיר תפלה צו טאן. מן מחשבות לבי דו גאט ווייסט ראך עס אלץ דינג. ומעמקי לבי אוג פון טיפן הארצן

מאַנ־ווייב

[illegible]

אַנדערע

[illegible]

אַנדערע

[illegible]

אַנדערע

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אשר ליום ב׳ סליחות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כִּי תִרְוֶה יִשּׁוּעָה : לְבוּשׁוֹ צְדָקָה :
מַעֲטֵהוּ כְּנָאָה : נֶגֶד אֶפֶד נְקָמָה :
סְתָרוֹ יוֹשֶׁר : עֲטָרָתוֹ אֱמוּנָה :
פְּעוּלָּתוֹ אֱמֶת : צַדִּיק וְיָשָׁר :
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת : רָם וּמִתְנַשֵּׂא
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים : תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה :

סורין הַיּוֹ וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ : הארון

אַז דֶּר אַרְשֶׁשֶׁר פֹּאג ראש תַּשְׁבָּת נַפֹּאלְם אין דֶּר מְאִכִּין זְאכְּט קָען דָּאס דָּס אַנְגֶרֶן קָאג :

שְׁמוֹ מְפֻאָרִים עֲדַת חֶבְלוֹ . וְנֶעֱרָץ בְּאֲרָאֵלֵי קוֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ . וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כְּבוֹדוֹ . קָדוֹשׁ :

שׁוֹטְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יָשׁוּבוּן לְבֶצֶרוֹן . נִדְבָּרִים יְדָאָיו בְּבַכְשַׁר וְיָרוֹן . וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן . קָדוֹשׁ :

שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוּפָר . נַאֲקַתְכֶם יָאֲזִין שְׁחָקִים שָׁפָר . וְתִטַּב לַיְיָ מִשּׁוֹר פָּר . קָדוֹשׁ :

שִׁבְטֵי מִקְוֶה אָלָה וַחֲטָשֶׁל . נְטִישׁוֹת צָרִים בְּהַתִּיזָךְ בְּנֵשֶׁל . וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֶׁל . קָדוֹשׁ :

מטה לוי

שמו מפארים עדת חבלו . יפקד מכל מחלוה מפלגים סי : ספרו מעשיכם . שעשיו מעשיכם : וכרית . מילה וחתוכים שמו : ונערץ כגדולי קודש סלוה . ונפרן סלוה כגדולי קודש . לאמר כרת אתכם לא תופר וכזכות זה . מלקתכם יאזין . הקב"ה מלאכים מקדושים מספרים מלוה : וכשיבנו ס" . ומכיבנו ס" . תקון ומפיל את מעשים : ותיטב לה' תפלתיו אומרים מלוה מכבדו הוא קודש : שוד יכוכן לבצרון . שוטו ליזכולי מבור פר מסקריב אדם מלאשון : מבטי . ישראל מסם . מקוראיו מתפל מיר כמרם ותוקם : מקבלים ילחו . כמיבנו ילחו : מלה מל הפס"ם : נטישות צרים מתיך לנשל . ויפרון . כתורם מסיל מכבר ויפרון ליזכולי : ובזכות זה . ויקבל מ" נמסכיתיך שפר צרים נמסיל מלמנלך לומם ולו ומיתם ונו : מטתיו ממרחק

פיוש ע"פ

שמו מפארים דם גיטין ישראל וזאם ועניו ניין ארב באשיינען ווי זין נאכן אוג זין לויב איז גשטארקט צווישין די הייליגע מלאכים אוג אין ניין היכל אין הימל ואנען אלי ניין כבוד ער איז הייליגע : שומר מצותיו דיא ישראל וום ווייא היטן וייגע מצות וועלין זיך נאך אום קערן צו דר מעסטר שטאם ירושלים וייגע פארכטר אז ווי ריידן אין דר אורה מיט ברוס רעכטפארטיקייט פר נעמם עם נאם אוג הערט עם אוג ער פר שרייבט אין ספר הזכרונות וייער וכות דר הייליגר נאם : שמרו משפטיכם איר ישראל באשיינט אייגרי מעשים כדי די געטליכע פר גינרגוג מיט אייך זאל גיט פר שטערם וועלן וועם ער פאר נעמן אייגרי גשריי דר נאם וום ער הם די היטלן אן גבריים ותיפה לי אייגר תפלה וועם ביי אים ליבר זין אז דר אקם וום אדם הראשון הם מקריב גוטען דיא הייליגר נאם : שמרו מקוה ריינו פון ריינו גירופינע שבטים ברענג ניי אויף אוג גוועלטיג אויף ניי . די קוייגן פון ריינו באליידיגר אז די וועסטם פר שניידן אוג אראפ

כשחל בשבת

אז דר ארששר פאג ראש תשבת נפאלם אום שבת מקום זין דם מגדנו פאג :

ורש תעיר ותריע . להכרית כל מריע ותקדש ביזרעי להריע . קדוש :

אדרת ממלכה . על מה הושלכה . ועוד לא מלכה .

שבותינו ממרחק עלות להר קדשו . ונפארנו תמיד בדביר מקדשו . כי נבר את דבר קדשו . קדוש :

שבח מגדל עוז שם הגדול . נצח בתתו למלכו עוז ומגדול . ביום ההוא יתקע בשופר גדול קדוש :

כל יושבי תבל ושוכני ארץ . יאמרו תמיד הגדיל יי לעשות בארץ . והיה יי למלך על כל הארץ . קדוש :

חזן אדר והוד אתן בציון . שזע אערוך בגיב והגיון :

קהל אקרא לאלהים עליון :

חזן ביום הנבחר משמי ערץ . משרים לשפוט קדושתו להעריץ :

קהל יי מלך תגל הארץ

נאותו

מטה לוי

מתרחק מלות לחר קדשו . ויקם לנו וכב ס' מלאך את שבותו ונו' נגחל . לקבן גלוחיה : כל יושבי סר' פגדיל ס' לעשות . ומיס ומפלות כלרן :

ארר והוד אתן בציון . פלר וסוד לתן כללון : שזע תפלה מעכון : כגיב וסגיון . כדבור ומתחבר : ביום סוכתר מבר פרן . כר"ם מגתר מסבוכן כמים מתוקים : משרים לשפוט . לשפוט בו כמשרים ועל זה לחר . קדושתו להעריץ . לחזק קדושתו ולומר . ס' מלך תגל סלרן . כי כשהקב"ה עושה דין הוא מתעלם ומתקלס

פיוש ע"פ

מארקן וועלן אלי פר ששיין דם צו נאם אליין גהער די מלוכה אוג ער גוועלטיגט אוף אלעמן . הייליגר נאם : שבאיגיט מקרחק אוגער ווידר קערוגג פון ווייטע לענדר זאל נאם אוף פרענגן צו ניין היילין פארג ירושלים וועלן מיר אים תמיד לובן אין ניין היילין טעמפיל דם ער הט גרענגקט ניין היילין צוא זאג אוגן אום צו ליין . הייליגר נאם : שכח מגדל עז די לוב פון ניין גרוסן נאמן איז דם ער איז איין שיצוגג פעסטוגג צו ניינו קנעכט בעת ער וועם נעבן אייגינע קראאפט אוג שיצוגג צו זיין מלך המשיח וועם אין דעם טאג גבלאזן ווערן מיט דעם גרוסן שופר : הייליגר נאם : כל יושבי תבל אלי זיצר פון דער וועלט אוג די ווס וואוגן אוף דר ערד ווערלין תמיד זאגן נאם הם גרוסע גסים גטאן צו די ישראל אוף דר ערד אוג נאם וועם ניין אמלך איבר דר גאנצר וועלט . הייליגר נאם :

אדר והוד נאמם הערליכקיים אוג פראכט וועל איך דער צייגן מיטן בעמטן ווילן גשריי פון תפלה וועל איך אן ריכטין מיט שפראכע אוג גדאנקן איך טוא רופן צום אובערשטן נאם ביים אין דעם טאג ראש השנה וום ער איז אום גקליבן גוואכן פון דעם שטארקן נאם וואס אין היטל ריכטיג צוא משפטן

כשחל בשבת

לבל הכוליכה ואחריו הלכה שלא כהלכה . עליה הומלכה . גברת ממלכה . עד תופיע מלוכה : זבולי הרכה מתמימי פרכה . ונתן לה ארכא . רחבה וארכה וקשת דרכה . ועול האריכה : בעתה ברכה . והנה דרוכה ועד עתה מולכה : יסודות ערמה ערה והחרימה עד יסוד ערמה . ראש הרימה . וסוד העריכה . ויריה רמה בערה מערמה ועד שחק רומה . ותאפוד מלוכה : יריעותי גדרה אהלי שדרה . ורשה ושדרה : קצינות רפדה . ומלכות אפדה .

חזן נַאֲוָתוֹ גְּדֻלָּה עוֹלָם מֵהָכִיל . עֲזוּזוֹ לְסַפֵּר כֹּחַ מִי יָכִיל .
קהל מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַרְעוּ מַשְׂכִּיל :
שְׁמוֹ מְפֹאָרִים עֲדַת חָבְלוֹ . וְנֶעֱרָץ בְּאַרְאֶלִּי קוֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ . וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר בּוּלוֹ . קָדוֹשׁ :
חזן דַּיַּע יָשִׂימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו . וְיֵדְעוּ כִּי גָדְלוּ גְבוּרוֹתָיו :
קהל זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו :
חזן הִצִּיב וְיָרָה אֶבֶן פִּנָּתוֹ . נַחֲלִיאֵל . עָבוּר לְשַׁעֲשֵׁעַ בְּאֻמָּתוֹ :
קהל זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :
חזן וְרָשַׁם בְּחוֹק דַּת הֶגְיוֹנִי . בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזִכּוּר זִכְרוֹנִי :
קהל לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְיָ :
שׁוֹטְרֵי מִצְוָתָיו עוֹד יְשׁוּבוּן לִבְצָרוֹן . גְּדֻבָּרִים יִרְאוּ בְּהַכְשֵׁר וְיִתָּרוֹן . בַּקֶּשֶׁב יְיָ שָׁמָע וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן . קָדוֹשׁ :
חזן זֶבַח קוֹדֶשׁ כְּהוּכְשַׁר אָז בְּעֵינָיו . רֶגֶל תְּמוּרָתוֹ אַיִל לְהַקְרִיב לְפָנָיו :
קהל אַחַר נֶאֱחַז בְּסִבַּךְ בְּקַרְנָיו :

מטה לוי

ומתקלס: נחוש גדלה שלם מסכל. מלא יכול השלם לסכלם לשבעת כלומרו. כמבור לחת סתורים לישראל לומרו לשיחה פמ"ה ורפשו כרים מגלוחו (תהלים מ"ו) וכתיב כסמים לא יכלכלך (דה"ב ו' י"ח): עשוה לספר כח מי יכיל. כח כל מי יסיבל לספר גבורתו של מלך: אמרו. שבחוסו: מסכל. כי הוא המסכל והמחכיר. ויש יכיבו כל כריותיו. כל בריותיו יכיבו דשם לא לכם: וידעו כי גדלו גבורותיו. ספרי זכר עשה לנפלאותיו. מה שסלרכן שעשה עיקות מכביו בהמתה סוא רק לזכרון הנפלאות שעיה כימי חדש הרלשון שלאחר מן שנשה פרי מו כיום וכן לעתיד תעשה סתכן עיקות כמי יומן מיד לחר הדרים והנטיעה: פליב וילם לכן פנתו. פעמיד והשלין לכן כתיב לפיכה לחת דשם הסולם: מחליאל עבור לשעשע בלמתו לוסר: לכן זכר לעולם. סיהוה מסיל. בריתו. כמה"פ זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור שהעביר תתקל"ד דורות ואתנה לכ"ו דורות ממלחים עד עבה (מלאכי"ג): ורשם בחוק דת הגיוני. ומתב כתורה מסיל דת הגיוני: לחוק בכל שנה ושנה לזכור. ולזכר כל שנה מלכות וכרונות ושופרות ומסי יבלו לזכרון הסיכל ס' כי לחר מקרה אמרו לקי: וכרונות כלי משלה וכרונכם לפני לעוכה: זכר קדש. לחק שבועלה נוכח קדש: כשוכר לא כעיני. כלחר כוכבר לא כפיני ס' ושבה מלה וסכן: רגל תמורתו אל להקריב לפניו. בקר תלוה לא: אחר נלחם

פירוש ע"פ

וועם זיין הייליגקיים גנרייסם ווערן אז נאם פוייזם זיין מלוכה פריים זיך דיא וועלט נשיחו דלה זיין ערהובענהיים איז גרוס די וועלט קאן עס נים טראגן ווער פר מאכט קראפט אום צוא דער צייל זיין מאכט. אמלך אוף דר גאנצר וועלט איז גאט לובט אים מיט שכל. אלי ווינ בשעפנש ואל זיך נעמן צו פר שטיין. וועלן זיי וויסן ווי גרוס זיינע גבורות ווען. ער הט גמאכט אן דאנקינג צו זיינר ווינדר חצב הדה בשעת נאם הט גליינם דעם ערשטן גרונד שטיין די וועלט צו בשאפן הט ער שון גימראכט צו מאכן ארבן די תורה צו זיין פאלק ישראל זי זאלן זיך מיט איר פרייען נאם הט גיראכט צו בשאפן די וועלט פון דר תורה ווענן: ורשם בחוק אגב ער הט אן גשריבן אין דר תורה וום איך לערן ויא איך זאל גדענקן אלי יאר מלכיות וכרונות ושופרות דאם מיר זאלן זיין גראכט אין נאמס היכל: שם קדש יצחק דר הייליגר קרבן אז ער איז אים דענסטמאל גפעלן אין זיינ אוגן הט ער אן גגינגן אוף זיין ארם אויסדר

סקריב

כשחל בשבת

וְזֹאת הַקְּפִידָה . יַזְמָה וּמִרְדָּה . עֲבוֹד לְזֶר תִּרְדָּה וְחִלְּלָה מְלוּכָה : לַחֲצָה בְּנֵי מֶלֶךְ . וּפָצָה לְעֵין מֶלֶךְ . מִי לִי בְּרוּק מֶלֶךְ . יָרְדָה בְּכֵס מֶלֶךְ . זוֹלְתִּי אֵין מֶלֶךְ . אָנִי

חזן חִכֵּם הֲנִיטָיו לִתְקוֹעַ בְּזֶה חוֹדֶשׁ . יוֹם זֶה אִם יִקָּרֶה בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ :
קהל זִכָּרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קוֹדֶשׁ :
חזן טִבְעוֹ אִם בְּחוֹל יְבוֹאֲכֶם . צוּוּ לִתְקוֹעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם :
קהל יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם :
שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוּפָר . נַאֲקַתְכֶם יָאֲזִין שָׁחָקִים שֶׁפֶר . וְתִטַּב לַיְיָ מִשּׁוֹר פַּר . קָדוֹשׁ :
חזן רָרוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי כָּל אֻמִּים . חֲשׁוּף זְרוֹעֲךָ לְהוֹשִׁיעַ מִזִּרְקוֹמִמִּים :
קהל מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים :
חזן כִּבְגָלוּתְךָ לֵעִין כֹּל שִׁכְנְךָ לְהוֹדִיעַ . קְהִלּוֹת וְרַבָּבוֹת בְּפִימוֹ לְהוֹדִיעַ :
קהל יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
חזן לְךָ יָאֶתָה כָּבוֹד וָעוֹז הַגּוֹיִם . חֵלֶד וְכֹל שׁוֹכְנֶיהָ וְכָל הָאִיִּים :
קהל מִי לֹא יִרָאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם :
שִׁבְטֵי מִקְרָאֶךָ עֵדָה וְהַמְּשָׁל . נְטִישׁוֹת צָרִים בְּהַתִּיזְךָ לַנֶּשֶׁל . וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל . קָדוֹשׁ :

מטה לוי

נלחם בסכך בקרניו. להקריב לפניו: חכם חניטיו. סחכים לת כניו ולומד לוחם: לתקוע כזה חדש. יום זה שלר"ס: אם יקרה כשבת קודש. יסיו רק זכרון תרועה מקרא קודש. שלין תוקעין כחדיעה רק כזוקדש ר"ל עכשו. תקוע ויהיו אם כחול יכולים אם יכול לכם ר"ס כחול: טו לתקוע בכל גבולכם. תלו לתקוע לף במדינה יום תרועה יסיס לכם:

ירום צור ישעי. ירום סקב"ס כפי כל לומים: חכוף זרועך. גלה זרועך: לסוביע ממתקוממים. ממתקוממים עליו ולו יסיס מלסתר ס': כסגלתך לעין כל שכנך לסועד. להתועד כלון שסיל שכנך: לו קהלות ורבבות מעט"ס: כפימו לסעד. יעיד כפיסם. ס' ימלך לעולם ועד: ולתה כבוד ועוז סגוים. יאם ונלה לגיות תמורים לך כבוד ועוז: חלד. תכל וכל שוכניה וכל

סגיים

פירוש ע"פ

סקריב צו זיין פאר אים. דר ווירד איז גווען פאר דרייס טים זייני הערנר אין אדאנן בום חבם חניטיו נאם הט ווייני קינדר גגעבן פר שטאנד צו בלאזן שופר אין דעם חודש אגב ווען דר טאג ראש השנה גפאלט אום שבת קודש טאר מען נים בלאזן קיין שופר מען דארף נאר די תרועה דר טאגן אין דעם טאג וואס ווערט גרופן קודש מבש אגב ווען זיין צייט קומט אום דער וואכן אזו ווערט נבאטן צוא בלאזן איטעטום. ער מוז אוך זיין אין טאג פון שופר סיין שטארקר העלפר ווענ דר הייבן ווערן אין טול פון אלי פעלקר דעק אוף דיין קרעפטיגן ארעם צו העלפן דיין פאלק פון דיא וום שטיינן אוף יי צו פר לענדן. דיין מלוכה הערשט דאך איבר אלי וועלטן בתלוקה אז דוא וועסט זיך באוויזין פר אלעמן אין די אוגן צו קערן דיין ראהע אין ציון ווענן דיין תורה אגב טוועגדע לייטשע מיט ניער מול ריכטיג זאגן דאם נאם ווענ קינגן אימער אגב אייביג לך יאמת צו דיר נאם פאסט אלי כבוד אגב שטארקש לוב וום עם ביידין די גאנצי וועלט אגב איגע איין וואונר אין אלי אינזלן. ווער קען פר

כשחל בשבת

וְאַפְּקִי מֶלֶךְ : חזן רָם עַל כָּל מֶלֶךְ . תַּגְעִילֶנָּה מִמֶּלֶךְ . וְלֶךְ תָּשִׁיב מְלוּכָה : תעיר וכו
מֶלֶךְ מְסֻלָּל מֵרֵעָה . לְיוֹדְעֵי תְרוּעָה . הָאֵל קָדוֹשׁ :
סֶלֶה זִכּוּר אָחוּז קֶרֶן . לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם בְּקֶרֶן נוֹרָא וָקָדוֹשׁ :
מַאֲפִיד נֵזֶר אָיוֹם . בְּשָׁלוֹשׁ קְדֻשָּׁה בַּיּוֹם . גִּבּוֹרֵי כֹחַ

ייצר פיום ב שלל ראיתם הפשוט

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וּמִי הִקְשָׁה אֵלָיו יְרוּשָׁלָם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ בְּתֹם. חוֹגֵן וְעוֹשֶׂה רֶשֶׁן יָתוֹם: טָהוֹר מָרוֹם וְנִשָּׂא. יָפֶה בְּעִתּוֹ הַכֹּל עָשָׂה: כַּבִּיר לֹא יִמָּאֵס. לְנִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס: מְפוֹאָר רוֹכֵב עֲרָבוֹת. נוֹגֵה נֶגְדּוֹ וְאֵשׁ לֶהָבוֹת: סוֹעֵף בַּחֲרָבוֹת שְׁנוּנוֹת עֲבוּר יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעֵל אָדָם יְשַׁלֵּם. צֶר פֶּה וּמְשִׂיחַ אִלֵּם: קוֹנֵה הַכֹּל בְּרַחֲמִים: רָם וּמַשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט יְצוּרָיו בַּחֲנִינָה. תָּמִים פּוֹעֵל אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ כֻּתְּדוּ. מִפַּחְדּוֹ יִבְהֲלוּ וְיִתְקַדּוּ. עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט עִמּוֹ וּתְחִלָּה מְקַדְּמִים מִפְּנֵי זַעְמוֹ: נְדִיבִים בְּדַקְדּוּקָם יָחִילוּ. בַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוּ: רוֹאֶה כָּל

מסורת לוי

תעלומות

פרוש ע"ם

ביקר

פִּצְּרוּ פֶּה. צִלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפֶה: קְהִלּוֹת עַם קְדוֹשִׁים. רוֹמְמוּהוּ רִבְבוֹת רוֹעֲשִׁים. שְׁמַע קוֹל שׁוֹפָר. תַּאֲזִין וַאֲשִׁמָּה תּוֹפֵר: חוֹן תְּשַׁלֵּשׁ שׁוֹפְרוֹת בְּדַר הַקּוֹדֶשׁ. נָאֶשְׁלַשׁ קְדֻשָּׁה בַּקּוֹדֶשׁ:

מֶלֶךְ זוֹכֵר אֶרֶשׁ קֶדֶן. לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם בְּקֶרֶן. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ: שָׁכַח מִגְּדוֹל עוֹז שֵׁם הַגָّדוֹל. נָצַח בְּתִתּוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹז וּמְגָדוֹל. בְּיוֹם הַרוֹעַ יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קָדוֹשׁ:

עמוסיך

תַּעֲלוּמוֹת. יוֹשֵׁב בְּגַבְהֵי מְרוֹמוֹת. צוֹפֶה כָּל נוֹלָדוֹת חוֹפֵשׂ כָּל הָעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. חִקְרֵי לֵב לָתוּר וְלִדְרוֹשׁ: חוֹן זוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים. קַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים:

יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק. וּלְאוּמִּים בְּמֵישָׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:

חוֹן וּקְהַל אָדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בָּנוּ. שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲשֶׂה לָנוּ. וְאַל תָּבֹא בַּמִּשְׁפָּט עִמָּנוּ. קָדוֹשׁ:

חוֹן וּקְהַל הֵן לֹא יַאֲמִין בִּקְדוֹשָׁיו. וְתַהֲלָה יָשִׂים בְּאֵלֵי תַרְשִׁישָׁיו. וְאֵיךְ יִזְדַּקּוּ קְרוּבֵי נוּשָׁיו בַּמִּשְׁפָּט. קָדוֹשׁ:

שַׁבְתִּי וְרָאֹה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ. אֵין טוֹב לָאָדָם מֵהִתְהַמֵּשׁ. בְּיִרְאַת מָעוּזוֹ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהָמֵשׁ: שׁוּרַת הַדִּין רָאָתָה עֵינִי. נָבִין תְּחִלָּה מֵאָדָם הַמְּדֻמּוֹנִי. בְּצֶלֶם אֱלֹהִים נִבְרָא בְּעֵדֶן גַּנִּי: מַעֵת הַבֵּר פִּי מִטְּלָטֶת.

ממסורת לוי

כתובים סתומים לסם:

פירוש ע"ם

חוֹן עֲמוּסֶיךָ תּוֹקְעִים וּמְרִיעִים בַּשּׁוֹפָר. אִמְרָתְךָ לְקַיֵּם כְּחוֹק הַמְּסוּפָר:
קול תִּקְעוּ כְּחוֹדֶשׁ שׁוֹפָר:

חוֹן פְּשָׁעָם הֶעֱבַר וַעֲוֹנָם כַּפֵּר. מַעֲנָם יֶעֱרַב כְּהַקְרָבַת כְּבָשִׂים וּפָר:
קול בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר:

חוֹן צִטְחִיהֶם יִרְבּוּ כְּחוֹל אֵין מִסְפָּר. צְבוּרֵיהֶם יְעוֹרְרוּ וַיַּעֲלוּ מַעֲפָר:
קול בְּנִשּׂוא גַם הָרִים תִּרְאוּ וְהִתְקַע שׁוֹפָר:

שָׁכַח מִגְּדוֹל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל. נָצַח בְּתִתּוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹז וּמְגָדוֹל. בְּיוֹם הַרוֹעַ יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קָדוֹשׁ:

בִּיקָר לֹא לָן וְנִגְרָשׁ בְּשַׁלְכֶת. וְאֵת לְהַט הַתָּרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת. מִדַּרְכָּךְ בִּדְרָכָיו טוֹבִים לְהוֹעִילוֹ. מִמִּזְרָח הָאִיר עָלָט מֵאֶפְלוֹ. צֶדֶק יִקְרָאוּהוּ לְרַגְלוֹ: עַל נִסּוֹתוֹ מִבְטָחוֹ בְּבְחִינָה. וּפֵץ לְהוֹדִיעַ אִם יִרְשָׁנָה. נִגְרְרוּ גֶזְעָיו גֵּרוּת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. עוֹרוּ נְדִיבִים וְהִתְאוֹשְׁשוּ לְתַאֲוָה. בַּקְּשׁוּ צֶדֶק בַּקְּשׁוּ עֲנָוָה. אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה: וָתִיק הַנַּעֲלָה בְּאַרַח הָרָרִים. לִשְׁמוֹנָה קִים בְּרִית בְּשָׂרִים. וְזֶרַע וּמְצָא מֵאָה שְׁעָרִים: וּלְשִׁשִּׁים נֶחְנַט בְּמַצִּיק וּמִשְׁעַשֵּׁעַ. וּלְשֵׁיבָה כָּהָה מְאוֹרוֹ לְהָשֵׁעַ. עֲבוּר שֵׁאתוֹ פְּנֵי הָרָשָׁע: נָא שִׂימוֹ עַל לֵב מוֹרָאוֹת. וְהָשִׁיבוּ יָד מַעֲוֹל לְהִמָּלֵט מִתְּלָאוֹת. אוּלַי יְחֻנַּן יְיָ צְבָאוֹת: נָעִים אֲשֶׁר טוֹבוּ אֹהָלָיו. וְתוֹאֲרוּ חָקוּק בְּכֵס זְבוּלָיו. וְהִנֵּה יְיָ נִצָּב עָלָיו: בְּשׁוּבוֹ מִפְּדַן וְנֶחֱלַץ מִתְּלָאָה. וְנִדְרוּ אֵחַר לָאֵל לוֹ נִרְאָה. נִכְשַׁל בְּדִינָה

ממה לוי

יי מפלסת. דומה מלוס מל מולס: כיקר לא ל ן. אמר ליעס לאמת לא סיס נכטוד בג"ע: ונגרש כשלכת. וסמליטו מתוך לגן פמ"ס וינרש לאת סאדם ונו': ואת לסט סתרב ונו' מדרך כו'. תמרסס מהלך כדרך טובים לטופיל לו: מבוקת מאיר פלט מתפילו. תופל ותוכך של תכיו מסיס שנכד ס"ס מאיר תוהו: לדק יקראהו לרגלו. לדקס יפגמו מסקכ"ס לעשות כמכילו: אך לא נסותו. לת הקכ"ס מסות. מכמתו כנתיעס ופן לפודים לס ייכלסס. ותמר נמס לדם כי לתיכמס ונקס כתיס לכן: מגרו נוטיו גירות. נמכמו כיו כגיבו' תרכע מלות מגס: שרו נדיבים. קקיש ישראל: וסתאוטשו לתאוס. וסתתוקו לתאות ס: חלת סיה. כקנו לדק פקנו פנס מלוי ים תקוס. פ"ו כיס סדין חוץ. יחסן מסמלה ס': לבמוגס כ'. עבול מכן מטוגת ימים: ונרא ומלת מלס מסרים.

מסמ לוי

יי מפלסת. דומה מלוס מל מולס: כיקר לא ל ן. אמר ליעס לאמת לא סיס נכטוד בג"ע: ונגרש כשלכת. וסמליטו מתוך לגן פמ"ס וינרש לאת סאדם ונו': ואת לסט סתרב ונו' מדרך כו'. תמרסס מהלך כדרך טובים לטופיל לו: מבוקת מאיר פלט מתפילו. תופל ותוכך של תכיו מסיס שנכד ס"ס מאיר תוהו: לדק יקראהו לרגלו. לדקס יפגמו מסקכ"ס לעשות כמכילו: אך לא נסותו. לת הקכ"ס מסות. מכמתו כנתיעס ופן לפודים לס ייכלסס. ותמר נמס לדם כי לתיכמס ונקס כתיס לכן: מגרו נוטיו גירות. נמכמו כיו כגיבו' תרכע מלות מגס: שרו נדיבים. קקיש ישראל: וסתאוטשו לתאוס. וסתתוקו לתאות ס: חלת סיה. כקנו לדק פקנו פנס מלוי ים תקוס. פ"ו כיס סדין חוץ. יחסן מסמלה ס': לבמוגס כ'. עבול מכן מטוגת ימים: ונרא ומלת מלס מסרים.

בַּת לַאָה: בִּינוּ יְצוּרָיו לְרַחֲמָיו לִשְׁאָף. גֹּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי מְעָרַת הָרוֹן אַף. אוּלַי תִּסְתְּרוּ בְּיוֹם אַף: רֵעִים וְאַחִים בְּנֵי הַיְצָהָר. אֲשֶׁר אָצוּ בְּמִשְׁלַחְתָּם כַּצְּבִי לְמָרָר. וְהִגְבִּילוּ סְגוּלָה בְּתַחְתִּית הָהָר: רְבִי תוֹרָה כָּתְבוּ לָעָם. וְהוֹרוּם דַּרְכֵי יוֹשֶׁר וּמִשְׁפְּטֵי נוֹעַם. וּבְמֵי מְרִיבָה הוּפְקְדוּ בְּזַעַם יָדְעוּ זֹאת כָּל יוֹשְׁבֵי אֲדָמָה. אִם כֵּן בְּתַמִּימֵי חָכְמָה. מַה יַּעֲשׂוּ מְלֵאֵי מִרְמָה. יְדִיד יְיָ אֲשֶׁר מֶלֶךְ תְּחִלָּה. כְּבֶן שָׁנָה נָקִי מִכֹּל עֲוֹלָה וְלֹא נֶעֱצַל מִמְّלַחֶמֶת עֲבוּר הַצְּלָה: צִוָּה עַל מְחִיַּת הַמְּזֹנָב. שְׁנָה מִפֶּרֶק וְהוֹבִישׁ כְּגוֹנֵב בְּחֶמְלוֹ מֵעֲדָנוֹת בְּכִשְׁפָּיו מִתְגַּנֵּב: צוּר נִחַם כִּי הִמְלִיכוּ. וְהִפִּילוּ בְּיַד אוֹיְבָיו לְרַעֲבוֹ וּמַה יַּעֲשׂוּ מִפִּירֵי דִין כְּעֵרְכוֹ: חָסִיד הַמַּגְעִים זְמִירוֹת לְקוֹנוֹ. וְתוֹכֵן בְּחֶסֶד כִּסֵּא גְאוֹנוֹ. וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לַהֲמוֹנוֹ. חִתַּף לְבְרוֹחַ מִפְּנֵי פְּרִי בִטְנוֹ. הִקְרִימוּ רָכִיל מְשַׁבֵּר עַל אֲדוֹנוֹ. וְחָלַק לוֹ שָׂדֶה בַּחֲלַק לְשׁוֹנוֹ.

קול לוי

פינס לת סיחוי: וסוכים כגוגב סיס לו לטמת כגוגת נגמר כי ימלוס: כתמנ. מל מגב מסלך מלוס. מעדנות. ככפיו מתגנב מסיס מתגנב ומתכפס מלמו ע"ו כפיס. לור ליתס לי מסמליכו. מגמתי נתמתי כי מסמלכתי ונו': וסמיכו ניל לוריכו לדעס. לכנוגב גרו: ומס יעמו מעיני דין מסמיכים דין כמוזר מס יעמו: כעבדכו. סקכ"ס מכמס מתמס מלת מתול מכר כגוגב ומגנב: תסיל. דסמגמ"ס: סמגמים ומיוחות לקוס. סמגמתיק מכת לסקכ"ס בכמכל"ר וכגגלים: כמס נתוגו. כמס מסכלוגו: תוקף. מתתוס מולגר. לכרות נפני מרי כמגו. מפני מכמלוס כמ. מקריגו רכיל מבקר מל מדוגו. ליכמ מבר מסיוכות מיס מקדים לכמ לפניו מרכלות מל מפיכוגת מדוגיו: ומלק לו שדה מלק לגוגו. וכמלקלקות לגוגו מל ליכמ מגמר דוד למפיכוגת מתס וליכמ מתוקו לת הפדס: קול מתוקו

פירוש ע"פ

פון דינה ריא מאכטר פון לאה ראם שכם בן חמור האם ויא מאנס גוועזן ביי יעקב. דרום פר שטיים איר ווייגע באשאפיגע מענטשן צו שלינגן ווייגע רחמנות. שרעקט אייך פגר דעם שטורעם פון נאטס צארן מאכטר ועגס איר פאר באדרגן ווערן אין דעם מאג פון צארן ביים ואחים. ריא גיטעלין אוג ברידר משה אוג אהרן וום ווייא ועגן גוואלבט גוואורן מיט שטן המשחה וום ווייא האבן גהיילט גישווינד וויא אהרשט צו מאן נאטס שליחות אום צו לייגן די ישראל פון מצרים האבן גיטאכט אנרעגן צו גליבטע ישראל איבער דעם באדג סיני בשעת סתן תורה חצי תורה ווייא האבן פיל תורה גישריבן צו ריא פאלק ישראל אוג האבן ווי גילערינט די רעכט פארשיגע ענגן אוג גוטע משפטים אוג דאך ענגן וייא פייא מי מריבה באשטראפט גיוואורן סיס אצארעגדיגן גר וייא זאלן שטארבן אין קרבר דיש ווא דארפן עס פארשטיין אלע ווערר פון דר וועלט ווען עס איז אזו גינאנגן מיט די פרומע חכמים ום ואלין שון מאן ריא מענטשן ום ווי ענגין פאל מים פאלשקיים אוג ווער ידיד ה' נאטס גליבטר דם איז שאול המלך ום ער איז גוועזן דר ערשטר מלך פון ישראל אזו ווי איאריגר קינר איז ער ביין גוועזן פון אלע אומרעכט אוג איז נים פול גוועזן מלחמה צו האלטן קרי מצויל צו ווין ריא ישראל פון ווייערע שונאים אזה ער איז גיבאשן גוואורן ער זאל אפ מעקען דעם נאטן פון עמלק ום ער האט איבגיבראכט די ישראל ום ענגין גינאנגן צום ברענ מחנה האם שאול תשעה ווייען דעם באפעל אוג ער איז פר שעמט גוואורן ווי אנגב אז ער האט ווך דר באריכט איבר אנג ום ער האט ווך ענטפטיג גיהאלטן אוג האט ווך פאר נגבת פר שאול דורך ווייגע בישוף צו גתם נאם האט הרמה גהאם רם ער האט שאול פר אמלך גמאכט אוג האט נים גימאכט פאלן אין ריא הענט פון ווייגע פיינט ווין ליכט צו פארלעשן אוג ום זאלן שוין מאן ריא ום פר שטערין ריא גועצליקטיים בעת נאם ועט ווייער דין אנריכטן חסיד דר פרומער דוד המלך ום ער האט ים גיזונגן צו ווין באשעפר אוג עס איז אן נבריים גוואורן סיס ער ריא שטול פון ווין הערשאפט אוג ער האט גטאן משפט אוג צדקה צו ווין פאלק ישראל ווי

קוֹל הַחֲלוּקִים בְּחִסְכִּית מִמְּעוֹנוֹ. חֵלֶק מַלְכוּתוֹ בֵּין עֲבָדוּ וּכֵן בְּנוֹ. וּמַה יַּעֲשֶׂה מִלְּשָׁנִי כִּפְקוֹד עָלָיו תְּרוּנוֹ: קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת וַאֲלָפִים. אֲשֶׁר לְפָנֶיהוּ עָבְרוּ חֲלוּפִים. וְלֹא יָכְלוּ לְהִצְטַדֵּק הָיוֹת חָפִים: הֵן שָׁמַיִם בְּעֵינָיו לֹא זַכּוּ. וְכָל לְגִיווֹנֵי שַׁחַק כִּפְשָׁתָה רוֹעֲכוּ. וְנִתְעַב וְנֶאֱלָח מַה יִּזְכֶּה קוֹבֵץ מִרְמָה וּמִסְתַּתֵּר בְּעֵינָיו. אִם יֹאמַר בְּלִבּוֹ מִי יְעִידֵנִי לְפָנָיו. קוֹרוֹתָיו וְרָהִיטָיו וְעֵצָיו וַאֲבָנָיו. טְהוֹר עֵינַיִם בְּרֹעַ מֵרָאוֹת. הַצְלֵל חֲטָאֵינוּ בְּעֹמֶק מַרְחֲבוֹאוֹת. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת: נַתְּנוּ אֹם פִּשְׁעֵנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. הִזְכֹּר לַאֲבוֹת עוֹלָם בְּחִירֶיךָ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתַּחַן מִשְׁחָרֶיךָ: חֵלֶף פְּרִים וּמִנְחָה הֲגוּגָה. זְכוֹר הֲגִיוֹנֵינוּ וְתֵן לָנוּ הֲנִינָה מַיִּטִּי לְחַיִּים טוֹבִים בָּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה: הֵן לֹא יֹאמַרְנוּ וכו׳

סמה לוי

מרשיע מסכיות ממטוו. מלאכי שמים מקבלים מאמון קדשו לאת קול מתנוקה בין מסיבות ותיכה: חלק. מקבלים מלכותו בין עבדו ובין בנו. פתוחה שמים יעלה כת קול ותמרים ירכבים עבדו על אמה ואתכנים כנו יתלקו לאת סמלוכים: ומה ישמה מלאכי. מלאכי רגיל בכתר: כפקוד עליו תרנוס. אין ימצא: קהלות. ורבבות וכו׳ תלוים. רבבות שם אשר כבר עברו ואלמו מן עולם: ולא יכלו לשמדק סיות חפים. מסוריים ונקיים: הן שמים בעיניו לא זכו. מפתיר מקבלים לייסר פלגים כדין ולקלקלם ולפרם: וכל לגיוני שחק כפשתה דופס. וכל חיילי מרום לדחפו כפשת׳ כי שמלאכים שמתכחים לפקבים בכל יום מוכלים בעבר דעות ומכרפים מקבלים טרם תהיים לבקרים: ומתבר ומלות שם יחכה. כלים

וכבן

מרים מכתם כפרעו. מדים שמשם מרמים ולא בסתר: ואם יאמר בלבו מי יעידני לפניו. מי יעיד לפני מקבלים: הן קורותיו כר ותכניו. שמם ישיבו עליו מרלו מתמת ומ״כ אין לו לפשמן מלה על לכיבו מלאכים לכן כקפתיו מלפניך אתם ית״ם. שטור עינים מרם מרלות. מלרלות כרם לתר לתר ספין כמו כבר ודם: סלגל מתמיו כעמקי מחטאות. מעמם ומקשם המתיו בעמק מטלה ומחטאות: מתתן מתחרין. מתתיות דומשיך ישראל: מקף מרים ומנחה מגוגה. מקשם מרכנות ומנחה לקוים: אמור מגיונים. אמור מגיונים: תתן לנו מרים. מתלים:

אליו

מלך עליון. מקב״ם: אמרי שמטמת. מטמת ומרומם כפי סכתוב שמוים אותיות מ׳. יודע מסורות לתולמות מורות. מרים מ״ל: לכל לאם מתמת. נתן גדלה למי שילים ומכמתגלה הוא מסמר לכוכבים ומזלות כדמתיב שמולית כמסמר לכלם: ומעלם מתמת מליו לסרלות לו מכמתו מסות מרים ומשפיל: אומר מפין כל. כמ״ם כי לא ילמני מלדם ומי ומרו״ל כל שמות מי לפיכו ומוכים: זוכר. דברים אבר מכתות. מכני אדם: פיני אקותות. פיני מתותות מל כל כני אדם: מגיד שיחות דברים כפלים מדיבר יוכיחו אותו ביום מדין: אלמי מרוחות. לכל כבר: אמרותיו נכוחות. מה״ל מרוחות מלכי מלכים ומלכי (דניאל ב׳ כ״ב) גבור גבורות. מות גבור בכל מיני גבורות: קולא מדורות. מות יודע כל מדורות מפלים ומקולא כל דור לפמות כמתו: אמרותיו מרוחות. שמקם

אליו

מכתוב שמוים אותיות מ׳. יודע מסורות לתולמות מורות. מרים מ״ל: לכל לאם מתמת. נתן גדלה למי שילים ומכמתגלה הוא מסמר לכוכבים ומזלות כדמתיב שמולית כמסמר לכלם: ומעלם מתמת מליו לסרלות לו מכמתו מסות מרים ומשפיל: אומר מפין כל. כמ״ם כי לא ילמני מלדם ומי ומרו״ל כל שמות מי לפיכו ומוכים: זוכר. דברים אבר מכתות. מכני אדם: פיני אקותות. פיני מתותות מל כל כני אדם: מגיד שיחות דברים כפלים מדיבר יוכיחו אותו ביום מדין: אלמי מרוחות. לכל כבר: אמרותיו נכוחות. מה״ל מרוחות מלכי מלכים ומלכי (דניאל ב׳ כ״ב) גבור גבורות. מות גבור בכל מיני גבורות: קולא מדורות. מות יודע כל מדורות מפלים ומקולא כל דור לפמות כמתו: אמרותיו מרוחות. שמקם

פותחין — וּבֵכֵן וַיְהִי בִּישׁוּרוּן מֶלֶךְ: — **תארין**

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: אַמִּיץ הַמְּנוּשָׁא. לְכָל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא. אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. מֵעוֹז וּמַחֲסֶה. נִשָּׂא וְנוֹשֵׂא. מוֹשִׁיב מְלָכִים לַכִּסֵּא: לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: גִּבּוֹר בִּגְבוּרוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת. גּוֹלֶה נִסְתָּרוֹת. אִמְרוֹתָיו טְהוֹרוֹת. יוֹדֵעַ סְפוּרוֹת. לְתוֹצָאוֹת מַזְרוֹת: לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: הַמְּפוֹאָר בְּפִי כֹל. וְהוּא כֹּל יָכוֹל. הַמְרַחֵם אֶת כֹּל. וְנוֹתֵן מִחְיָה לַכֹּל. וְנֶעְלָם מֵעֵין כֹּל. וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכֹל: לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: זוֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת. חוֹקֵר טְוּחוֹת. עֵינָיו פְּקוּחוֹת. מַגִּיד שִׂיחוֹת. אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת. אִמְרוֹתָיו נְכוֹחוֹת: לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: טָהוֹר בִּזְבוּלָיו. אוֹת הוּא בְּאָרְאֶלָּיו. אֵין עֲרוּךָ

מסה לוי

מלך עליון. מקב״ם: אמיץ המנושא. מטמת ומרומם כפי שכתוב שמוים אותיות מ׳. יודע מסורות לתולמות מורות. מרים מ״ל: לכל לאם מתמת. נתן גדלה למי שילים ומכמתגלה הוא מסמר לכוכבים ומזלות כדמתיב שמולית כמסמר לכלם: ומעלם מתמת מליו לסרלות לו מכמתו מסות מרים ומשפיל: אומר מפין כל. כמ״ם כי לא ילמני מלדם ומי ומרו״ל כל שמות מי לפיכו ומוכים: זוכר. דברים אבר מכתות. מכני אדם: פיני אקותות. פיני מתותות מל כל כני אדם: מגיד שיחות דברים כפלים מדיבר יוכיחו אותו ביום מדין: אלמי מרוחות. לכל כבר: אמרותיו נכוחות. מה״ל מרוחות מלכי מלכים ומלכי (דניאל ב׳ כ״ב) גבור גבורות. מות גבור בכל מיני גבורות: קולא מדורות. מות יודע כל מדורות מפלים ומקולא כל דור לפמות כמתו: אמרותיו מרוחות. שמקם

סכיות

סמן המם ניברכם אין בית המקדש ואלסטו נידענקין אונר תפלה אוג גיב אינו דער בארימקיים קיטט המים שריים אונו אן צו מים טובים אין דעם ראש השנה: ובכן אוג טן לוינן סיר גאט וים איז קיניג אויף ישראל:

מלך עליון דר איבערשטער קיניג דר שטיירער אוג דר הויבער גאט איבר אלע עלסטע איז ער דר הוגין. ווס ער ואנט דס טוט ער. ער איז אין פעסטוג אוג איין באשיצונג צו ווינע קנעכט. עס ווערט ניזעהן דאס דיא מלאכים טראגן דעם כסא הכבוד אבר דר כסא הכבוד טראגט די מלאכים אר ועגט מלאכים אויף דעם קיניגליכן שטול אייבג ווען ער קיניגן. דר איבערשטער קיניג נבור בגבורות ער איז שטארק מיט אלערליא שטארקייט ער רופט אלע דורות צום רין ער איז מגלה פר פארגענע ואכן ווינע ווערטר ועגן ריין ער ווייס צו ציילן דיא שטערן ואס גיישן ארום. אייבג ווען ער קיניגן. דר איבערשטער קיניג המפאר דר דא איז גלויבט אין אליסענם טויל. אוג אלעם קען ער מאן דר ווס דר באריכט זיך איבר אלעמן אוג גיט אלעמן דר געהרונג אוג איז פר הלן פון אלע אונן אוג ווינע אונן שוועבן אוג ניגן השנתה אויף אלע דינג אייבג ווען ער קיניגן. דר איבערשטער קיניג ווי גשפחות ער גידענקט פר געבנע ואכן אוג ער פארשט די גידאנקן ווינע אונן ועגן אפן ער ואס שטילכן ווינע רייד ווס ער רעט דר גאט איבר אלע ניסטער ווינע רייד ועגן רעכט פארטיג אייבג ווען ער קיניגן. דר איבערשטער קיניג פיר בטלי ער איז רין אין ניי היסל ער איז אים ניצייכנט אזוישן

פירוש לים

לחרים אוג ראך האט ער נימאם היילן צו אנטלויפן פאר ווין שיינעם זון אבשלום חרישו דר רכילות מרייבער האט זיך קענען אים גיפעהרט אוג גזאגט ליגן אויף ניין מאנן האט ער אים צו טיילם דאס פעלד רוך שטייכלן פון ווין צונג דען אז דוד איז אנטלאפן גוחארן פון ווין זון אבשלום אוג נאך דעם אז ער האט זיך אהיים אום ניקערט קין ירושלים איז אים אנטקעגן ניקומן ציבא דער קנעכט פון מפיבושת אוג האט רכילות אן גזאגט פאר דוד דאס ווין הער מפיבושת האט זיך נפרייט אויף דעם אומגליק פון דוד אוג איז גערין גוען דוד ואל ניהמרגף ווערן פרי דיא מלוכה ואל זיך צו אים אומקערן ווי דוד האט דאס דר חערט האט ער ניהייסן דם ציבא ואל צו טיילן דיא פעלד פון מפיבושת אוג ואל זיך געמן אהעלפם קל המלוך ויא נאט האט פון חיסל דר הערט דאס קול פון דוד אז ער האט גזאגט ווי אלן דס פעלד צווישן זיך צו טיילן האט נאט צו טיילן ווין מלוכה צווישן ווין קנעכט אוג צווישן ווין זון דאס ירבעם איז גוען אין קנעכט בייא שלמה המלך איז ער גוואר אין מלך ארעבעם אין שכטים אוג רחבעם דר זון פון שלמה המלך איז גוען איבר צווייא שכטים אין מלך ואס ואל שוין מאן דר ווס איז אין הולף רכיל אז נאט ווערט אויף אים באפעלן ווין צאהרן רחלות דבות פיל טויזנט קהלות ווס ווי ווינן פר אגו שוין שוועק פון דר העלם האבן די גיט גקאמט גרעכט כלייבן וויערע מעשים ואלן ווין ריין גוואשן מו שכים דיא היסל ומגן גיט לישער אין ווינע אונן אוג אלע חילות פון היסל דאס ווינן דיא מלאכים ווערן פאר נאט פאר שטיסן אוז ויא אנגעצאגרינע פלאקס ווערט פאר ראשן איז שוין אבל שבן אין מענטש וואס ער איז פר אוכריינגט אוג אין גישטיים טים נ״ר ויא קען ער גרעכט אליבן אין דין קבץ ברכה ער ואטולם אין געלם טים פאלקיים אוג טוט עבירה אין פאר גארגנגיש אוג ווען ער ווערט זיך ווילן מראכטן אין ניין האארן ווער ווערט אויף מיר עדום ואגן פאר גאט ואל ער ווינן דאס ווינע באלקיים אוג ווינע העלער אוג ווינע שטיינער ווילן אויף אים ערות ואגן בשעת הדין פחד ביום נאט דער וואס האט לויטערע אונן אוג חיל קין ביי גיט ועתה. מאך פאר ווינן אונגרע ווינר אין טיטע פר בארגנגיש אוג טוא סים אוגו אין ציכן צו נטן עתה אוים סיר קאנן פערזוריגם קענין דיר גרענץ ווינע אוים געוויילטע אבות פון דר וועלם אוג אלקם ריף גיט פר היילן פון דעם גיפעם פון ווינע פארשטער תלה פרים אויף דעם ארט פון אקסען אוג קרפן סגתות ואוס

אֵלִיָּו . לִפְעוֹל כִּמְפֻעָלָיו . חוֹל שָׂם גְּבוּלָיו .
כַּהֲמוֹת יָם לְגַלָּיו : לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : כּוֹנֵם מֵי הַיָּם . רוֹגֵעַ גַּלֵּי יָם . סוֹעֵר שְׁאוֹן דַּכְּיָם .
מְלֹא הָעוֹלָם דָּיָם . מַשְׁבִּיחָם בְּעִתָּם . וְשָׁבִים
אָחוֹר וְאַיָּם : לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָה . דַּרְכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה . עוֹטֶה
אוֹרָה . לַיְלָה כַּיּוֹם לְהָאִירָה . עֲרָפֶל לוֹ
סִתְרָה . וְעֵמֶה שְׁרֵא נְהוֹרָא : לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : סִתְרוֹ עָבִים . סְבִיבָיו לְהָבִים . רְכוּבוֹ כְּרוּבִים .
מִשְׁרָתָיו שְׁבִיבִים . מַזָּלוֹת וְכוֹכָבִים . הֲלוּלוֹ
מְרֻבִּים : לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : פּוֹתֵחַ יָד וּמַשְׂבִּיעַ . צוֹרֵר מַיִם וּמַנְבִּיעַ .
יַבֵּשֶׁת לְהַטְבִּיעַ . לְשָׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ . יוֹם לְיוֹם
יַבִּיעַ . שְׁבָחוֹ לְהַבִּיעַ : לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מטה לוי

סביבות סיס בגלל יפת תוך לגבול : כהמות יס לגליו . יהמו גליו
וגלת שבכרוכו : ומכל זס נגלה לכל אחוזן זס לעדי עד כו : רוגע
מוכר : גלי יס . פעם מוקט גלי יס אחר דרכם לאמות ולרעום
ופעם סופר : אחון דכיס . מוליך בסערה ואלמלא הקב"ה מוכר
גלגי סיס לא היו דוחקים עלמם תוך לגבול אחר כם לו וכיו מוסיפי
לכל העולם : כי מלא העולם דיס . סיס די כמי סיס למלאות כל
העולם כולו : אך הקב"ה מבריחם כעים . מבטיל אחון גליסם
בכחו : וכעים אחור . עד שלא ניכר עוד מקומם : ואיס
ומחלנים עליהם ליה הם : ולכן הוסיפ ומערה דרכו ומיהנו ליפרע
מן הרכבים כיוח פעמים כמ"ש בעמרה כי תיאסם על לחם רכבים
יחול (ירמיה כב יט) וחף כי . ערפל לו סתרה . פ"מ ופעמים מרה

מלך

מרוקע : סתרו פנים פנים סתר לו : רכובו כרוביס . כמ"ש
וירכב על כרוב (תהלים יח יא) : פותח יד ומשביע . לכל חי רצון .
צורר מים קושר את המים כעבים ואינו מניחם לרדת וכבסיה
רוחם פוחת לותם : ומנבע . מוציא ניכעים : יבשת להטביע . להטביע
את הוכבה כמים ושוכם מוה . לגלים ולרביע . חוקים חוקים
כמ"ש ומשמרתי על מיר אחת ועל מיר אחת לא אמעיר כל
חוקם אחת אמעיר ואחוקם אחר לא אמעיר עליה מיכם
(עמוס ד ז) בילא אמעיר עליה כולם ככת אחת : יום ליום יביע
מתוך שמתחדשים נפלאותיו בכל יום מספרים כמי אחד יום ליום
טרלאותיו : שבחו להביע . שבחו ובכבוד שבחו בשוא קמוץ ומולע : כשוסת
וכשורת

פירוש ע"מ

ווינע מלאכים . עס קען זיך קייער צו אים ניט גלייכן צו כאו אזו ווי ער טוט זאמד הם ער גמאכט פר
איין גרענץ צום ים די איקדין עס ברייטן זאנד ניט קענען אריבער דעם גרענץ די וועלט צו פר פרייצן
אייבג וועט ער קוינגן . דער אויבערשטער קיניג טוגט די הים ער האט צו טיף גיזאמילט די וואסר פון ים
אייבג וועט ער קוינגן . דער אויבערשטער קיניג דיא ברומונג פון זייער טיפעניש . עס איז דא גינוג
וואסר אין ים וואס עס וואלט דר מרינקן דיא גאנצע וועלט אבער ער שטילט זייא אוג מאכט זייא
גידעריג מיט זיין שטארקייט אוג זיי קעכן זיך אום הינטער זיך אוג דיא לייט פרעגען וואו זענען זייא
אייבג וועט ער קוינגן . דער אויבערשטער קיניג טשל בגבורה ער גיוועלטיגט מיט שטארקייט זיין וועג
איז מיט שטורם ווינט ער איז איין גהילם מיט ליכט די נאכט איז ביי אים אזו ליכטיג ווי דר טאג
האשיע ער איז פר בארגן אין וואלקן געביל דאך רוגט איסר ביי אים די ליכטיגקייט אייבג וועט ער
קוינגן . דער אויבערשטער קיניג סתרו זבים זיין פר בארגנעש איז אין וואלקן ארום אים ווענן פלאמענדיגע
מלאכים ער רייט אויף מלאכים ווא הייסן כרובים ווינע כארינגר ווענן פוגקן פייער דיא מלחמה
אוג דיא שטערן מערן זיין לויט אייבג וועט ער קוינגן . דער אויבערשטער קיניג פותח יד ומשביע את רצון
זיין האנט אוג מאכט אלעמן זאט . ער פערהאלט דיא וואסר אוג ער מאכט זייא קוטלען ווען ער וויל

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : קָדוֹשׁ וְנוֹרָא . בְּמוֹפֵת וּבְמוֹרָא . מְמַדֵּי
אֶרֶץ קָרָא . וְאֶבֶן כִּנָּתָהּ יָרָה . וְכָל הַנִּבְרָא
לְכָבוֹדוֹ בָּרָא : לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : שׁוֹטֵעַ אֶל אֲבִיּוֹנִים . וּמַאֲזִין חִנּוּנִים . כַּאֲרִיךְ
רְצוֹנִים . וּמְקַצֵּר חֲרוֹנִים . רִאשׁוֹן לָרִאשׁוֹנִים .
וְאַחֲרוֹן לָאַחֲרוֹנִים : לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

סוגרון האריז

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן . בָּלָה וָרָד שַׁחַת . בִּשְׁאוֹל וּבְתַחַת . בְּלִיאוֹת בְּלִי נַחַת . עַד מָתַי יִמְלוֹךְ :
מֶלֶךְ אֶבְיוֹן . חֲנוּטָה תְּעוֹפָנוּ . בַּרְדָּמָה תְּעוֹפְפֵנוּ . הוֹדוּ יֶשׁוּפֵנוּ . עַד מָתַי יִמְלוֹךְ :

ופותחין כיר

אֲבָל מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : שׁוֹפֵט דָּאֱמֶת . מַעֲבָדָיו אֱמֶת . עוֹשֶׂה
חֶסֶד וֶאֱמֶת . וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת . נְתִיבָתוֹ אֱמֶת .
תּוֹתָמוֹ אֱמֶת : לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל שְׂנָאַנִי שַׂחֵק . בְּאוֹמֶר מַאֲדִירִים : יְיָ מֶלֶךְ :

כל

מטה לוי

ואמולה . ע"י מוסתים ומולאים שמשה כשולמו : ממדי ארץ קרא . מעכרו ארץ : מעכדיו אמת . מעכיו הם
כמ"ש עמד ומשדד ארץ (חבקוק ג ו) וכתיב דכר ויקרא ארץ : ואבן כנתה ירה . ואבן
פ: ה ירה . מסלול אבן שתיה כמקום כמ"ש שוקלה פנת יקרת
כדי שלא יליף לת שטולם : מאזין לרצונם . קשה לכשום : ומקצר
חרונם . רק לרגעת : לשטן מי לאחרונים . הקב"ה מחוא לשטן
ומוא לאחרון לעדי עד ימלוך : בליאות בלי נחת . כמיאות בלי מטת
כי אדם לעמל יולד : תמומה תשופני . סתומה תחיכם : והלדמים
השופפני . הסרדמים תבריחם לו פ ומכ כמיתו כי רוחם חלמות

מלאכים אותו ואין לו מחמים כדיתו : מעכדיו אמת . מעכדיו הם
אמת : חסד ואמת . חסד חסד של אמת שאינו לריך לגפות
לחטוים נמוכ : ורב חסד ואמת . חוא אדון החסד והאמת ולא אמו
חסדיו : מתיכתו אמת . תוכתו ים כה ל"כ מתיכת חכמה : תותמו
אמת . כלאחר"ל נפל פתקא מלקיש לאחרפא . פי' כתב דסוס כתוב
כיס אמת אמרו ע"מ חותמו של הקב"ה חוא אמת :
כל שנאני . מלאכי שחקים : כאומר מאדירים . שאומרים
מם

פירוש ע"מ

דיא מרוקענע ערד פיקט מאכט ער רעגינן אוף ארדישל אדר אויף אפערטיל מייל ערד אויף
אמאל אבר ניט אויף די נאנצע ערד אויף איין מאל . איין טאג צוט אנדרן רעט נאטם לויט צו דר
צייטן זיין שכח אייבג וועט ער קוינגן . דר אויבערשטער קיניג קדוש וטוא ער איז היילג אוג פארכטיג
מיט דיא שרעקליכע וואונדער וואס ער האט אויף דר וועלט גטאן ער האט ערד גרונט אוג הם
איר גמאכטן אוג האט איר גרונד שטיין גיליגט פאר איין יסוד אוג אלדאנג וום עס איז באשאפן נוארן
האט גאט פון זיין כבוד וועגן באשאפן אייבג וועט ער קוינגן . דער אויבערשטער קיניג שומע אל אביונים
ער הערט צוא צו דיא ארעמע לייט אוג פר געמט די תפלות ער דר לענגערט זיין גנטן ווילן אוג קירצט
זיין צארן ער איז דר ערשטר צו אלע ערשטע אוג איז דר הינטערשטר צו אלע הינטערשטע אייבג
וועט ער קוינגן : מלך מקיץ דר ארעמר מענטש וואס קוינגט אויף אלע ברואים ער ווערט פר לענט אוג
גידערט אין ברוב ארין אוגטן אין דר העלע טיט סידיגקייט אוג אן נחת ווא לאנג קען ער הערשן :
מלך אביון דר ארעמר מענטש אדרעטליגג מאכט אים פינגטר . אשלאף שוועבט אויף אים דיא
ווייסענש פר רוגקעלט אים . ווי לאנג קען ער הערשן : אבל אבר דר אויבערשטר קיניג ער איז אין
וואהרהאפטיגר שופט זיינע ווערק זענן אמת ער טוט חסד אוג אמת זיין חסד אוג אמת עגן נישר
גרוס זיין שטענע פון דר תורה איז אמת זיין חותם איז אמת אייבג וועט ער קוינגן :
יי מלך גאט איז קוינג גאט האט גיקוינגט גאט וועט קוינגן איסר אוג אייבג :
כל שונאי שחק אלע מלאכים פון היסל ריסען גאט טיט דעם וואס זייא זאגן גאט איז קוינג על שוכני
אלע סענטשן וום רוגן אויף דיא שטילע ערד בענטשן גאט טיט בענטשונג אוג זאגן גאט האט

כָּל שׁוֹכְנֵי שְׁקֶט . בִּבְרָכָה מְבֹרָכִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּגוּבָהּ מַגְדִּילִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל מַלְאֲכֵי מַעְלָה . בִּדְעָה מַדְגִּילִים : יְיָ מָלָךְ :
כָּל מוֹשְׁלֵי מַטָּה . בְּהַלֵּל מְהֻלָּלִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּוַדַּאי מוֹדִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל עֲרִיצֵי עֶלְיוֹנִים . בְּזֶמֶר מְזַמְּרִים : יְיָ מָלָךְ :
כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים . בְּחִיל מְחַסְּנִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּטַעַם מְטַכְּסִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל וְעוּדֵי וַעַד . בְּיוֹשֶׁר מְיַפִּים : יְיָ מָלָךְ :
כָּל וָתִיקֵי וֶסֶת . בְּכוֹשֶׁר מְכַלְּלִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּלַהַג מְלַהֲגִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת . בְּמַאֲמַר מְמַלְּלִים : יְיָ מָלָךְ :
כָּל נִכְבַּדֵּי נוֹעַם . בִּנְצוּחַ מְנַצְּחִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּשִׂיחַ מְשׂוֹחֲחִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :

מטה לוי

מה אדיר שמך : כל שוכני שקט . ישראל שתושבים נקיטין לנס"ב : כיתבר : לנכם : מיבים תרפים ואינם מבוטים : בברכה מבוכים . ס' מלך . שלומרים מלך השלם אבר קדמו דמבמע שמלך בכר : בגובה מגביהים . מבטים ומלים מקום ולומרים ס' מלך : ותיקי וסת . מלאכים שחוקים בזמן אחין הזמן והוסת שולם בכם בלשון מתיס : בטעם מבלים . כמו מלך : בכשרון שבחים כתר : בלהג מלהגים . כדבר מדברים : נדיבי נדבות . מלאכים המתנים על הנבחים בתאבר נפש בדבות : תמיד אלהים (תהלים סח י) : נכבדי טעם . ישראל בתחבבו בתורה בטיל ומדי בטעם : כשרון מתפנים . מתוקים בכח ולומרים ס' מלך : ושודי ועד . ישראל המתועדים נקיטין לנס"ב : כיתבר : מיבים שבחו של מקום ולומרים ס' מלך : ותיקי וסת . מלאכים שחוקים מלך השלם אבר קדמו דמבמע שמלך בכר : בגובה מגביהים . כמו בלשר מבלים . מבטים ומלים מקום ולומרים ס' ומלוך : מובלי מעם . ישראל מתוכנים מלים וכוחם : מובלי מדים . מתוחים בתמת : פרלי . תמיד אלהים מלאכים חוקים : עוכרי עולמים . כמי אדם המתים ומוכרים מן שמלים : כשרון מתפנים . מתוקים בכח ולומרים ס' מלך : ושודי טעם : בגלות מגלים . שם מגלמים נפקב"ם מתבונים ומפלים ומוקים

פירוש ע"ם

גיקינגעם . אלו וואלו די מלאכים אוג די מענטשן מאכן גרוים זיין לויב שים הויכקייט אוג די זאגן נאט וועט קינגען . כל מלאכי מעלה אלע מלאכים פון אובערשטן היטל באגיין נאט שים פרשטאנד נאט איז קינג כל משלי מטה אלע גיוועלטיגר פון דיא אונטערשטע וועלט לובן שים לויב אוג זאגן נאט האט גיקינגעט אלו וואלו די מלאכים אוג די מושלים באקענען שים געוויסהייט דאס נאט וועט קינגען . כל ברצו אלע שטארקע אובערשטע מלאכים זיינען שים גיזאנג נאט איז קינג . כל שרי אלע וום קומען אויף דר וועלט זאגן קרעפטיג זיין קראפט נאט האט גיקינגעט אלו דיא מלאכים אין די מענטשן צירין זיין לויב שים גישטאק נאט וועט קינגען כל דברו אלע וום פר זאמלן דך תפלה צו טאן באשיין זיין לויב שים רעכט פארטיקייט נאט איז קינג . כל חסדי אלע מלאכים וום זענין פעסט אלער צייט קריגען אים שים רעכט פארטיקייט . נאט הט גיקינגעט . אלו וואלו דיא כענטשן אין דיא מלאכים ריידן שים רייד נאט וועט קינגען . כל גבורי אלע מלאכים וום זענין גיוועזט איבר רעם טשן רעגן ריידן ווערשר נאט איז קינג כל גבורי טעם אלע וום זענין גיוועזט שים די וסע תורה זאגן קרעפטיג שים

יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל בַּעֲלֵי בִינָה . בְּעֶלְווֹי מַעֲלִים : יְיָ מָלָךְ :
כָּל בְּרוּאֵי בְרִיָּה . בְּפֶצַח מְפַצְּחִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּצִפְצוּף מְצַפְצְפִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל רִשְׁפֵי רוּמָה . בְּקוֹל מַקְדִּישִׁים : יְיָ מָלָךְ :
כָּל רָאשֵׁי רוֹן . בְּרֶנֶן מְרַנְּנִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ . בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל יַקִּירֵי יוֹפִי . בְּתוֹקֶף מְתַנִּים : יְיָ מָלָךְ :
כָּל יוֹשְׁבֵי יְשׁוּב . בְּיִחוּד מְיַחֲדִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּאֶדֶר מְאַדְּרִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל צוּבְאֵי צְבָא . בְּלֶמֶד מְלַמְּדִים : יְיָ מָלָךְ :
כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה . בְּצֶדֶק מַצְדִּיקִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּחַיִל מְחַזְּרִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל הֲיָלֵי חוֹסֶן . בְּחַרְדָּה מְחַלִּים : יְיָ מָלָךְ :

מטה לוי

ולוקח: כשיר שבוחים . כדבר מדברים : כבלי בינה . מלאכי : מספרים: יודעי ישוב . ישראל שכל שבלם מתישבי בכבילם : כיום כשלוי מעלים . מקלסים בכבח : כרוזי כריה . ישראל שכל הטבלם מיתדים . מיתדים שמו של הקב"ם כיחוד בלם : טוכלי לבה . לבה מעלה : בפצח מפצחים . המקושטים בלשונם ותפארת של תורה : כבלים לפיכם . תוזרין תלים בלבם בכח המלאכים תוזרים אלו ואלו בחיל מתחזרים . תוזרין תלים בלבם בכח המלאכים תוזרים תפלתם לאחר תפלת ישראל וישראל תוזרין מחיל אל חיל מבה"ל לבה"מ בתאחר ילכו מחיל אל חיל (תהלים פד ח) : חלי חוסן . לת פני הב"ל כתרדה : תחוקי מלאכים הסוקים . לת פני הב"ל כתרדה מתלים . כתוזק מתלים . כתוזק מתוקים : כתרדה מתלים

פירוש ע"ם

פעסטיקייט נאט הט גיקינגעט אלו די מלאכים אוג די מענטשן ריידן שים רייד נאט וועט קינגען . כל בעלי בינה אלע פרשטאנדיגע מלאכים דר הויבן אים שים הויבקייט נאט איז קינגען . כל בריאי אלע בריאים וום זענין באשאפן זינגען מיט איין אפענע טול נאט האט גיקינגעט . אלו די מלאכים אוג די בריאים פרעפלען פרעפלען גאט וועט קינגען : כל רשפי אלע פייערדיגע מלאכים הייליגן זיין נאמען שים קול נאט איז קינג : כל ראשי רון אלע פרומע וום זענין דיא ערשטע צו זינגען זיין לויב . זינגען שים גיזאנג נאט האט גיקינגעט . אלו דיא מלאכים אוג דיא מענטשן זינגען שים גיזאנג נאט וועט קינגען . כל יקירי אלע שיינע מלאכים דר צייכלן שים קראפט נאט איז קינג . כל ישבי אלע ישראל וום זיצן אויף דר וועלט איינצינגען נאט שים איינצינגקייט נאט וועט קינגען . אלו די מלאכים אוג די ישראל באשיינען שים שיינע לויב אוג זאגן נאט וועט קינגען . כל צובאי אלע וואס הערשן אין נאמס חיל לערנען שים לערנונג נאט איז קינג . כל צנופי אלע וואס זענין באקרייט שים דיא שיינקייט פון דר תורה דר צייכלן רעכט שים גערעכטיקייט נאט האט גיקינגעט . אלו דיא מלאכים אוג דיא מענטשן זאגן איבר

ગુજરાતી ભાષાનું સ્થાન

ગુજરાતી ભાષા ભારતની એક પ્રાચીન ભાષા છે. તેનું સાહિત્ય ઘણું સમૃદ્ધ છે. નરસિંહ મહેતા, મીરાંબાઈ, દયારામ, અખો, પ્રેમાનંદ, શામળ, દલપતરામ, નર્મદ, મણિલાલ દ્વિવેદી, કલાપી, ઉમાશંકર જોશી, સુંદરમ્, ઝવેરચંદ મેઘાણી, પન્નાલાલ પટેલ, રાજેન્દ્ર શુક્લ, રાવજી પટેલ, સિતાંશુ યશશ્ચંદ્ર, રમેશ પારેખ, મનુભાઈ પંચોલી, ચિનુ મોદી, સૈયદ આદિલ, મરીઝ, ગની દહીવાલા, હરીન્દ્ર દવે, રાજેન્દ્ર શાહ, પ્રહ્લાદ પારીખ, ધીરુભાઈ ઠાકર, સુરેશ જોશી, ઉશનસ્, રાજેશ વ્યાસ, મકરંદ દવે, ભગવતીકુમાર શર્મા, નિરંજન ભગત, કિશોર વ્યાસ, ગુણવંત શાહ, ચંદ્રકાંત બક્ષી, રઈશ મણિયાર, વિનોદ જોશી, હરિકૃષ્ણ પાઠક, ઝીણાભાઈ દેસાઈ, ઝવેરચંદ મેઘાણી, ધૂમકેતુ, ઉપેન્દ્ર પંડ્યા, ગુલાબદાસ બ્રોકર, ઉમાશંકર જોશી, સુંદરમ્

בגבאותיך : אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביבותיך . דש שך סתרך ונרפל סוכתך : מנוגה נגרך ברד ואש גחלתך . האל הנאמן שומר הברית והחסד במשמרתך . לתת לאיש כדרכיו בשלמך משכורתך : הצור תמים פעלו ואין עול אמת פעולתך : משפטיך תרום רבה וכתרירי אל צדקותיך : עוזר וסומך לכל מהירי מלאכתך : את הבל עשית יפה בעתו כחכמתך : בטרם הרים יולדו ותחולל אדמתך . בראת תשובה למרפא ארוכתך . ועד לא מכה הקדמת תעלתך . ועד לא מחזר הגדת רפואתך . כי גלוי וצפוי לפני כם שכינתך . כי אדם אין צדיק בארץ להזהר מגחלתך . אשר יעשה טוב ולא יעבור מתורתך . כי לא תאמין בעבדיך ובמשרתך . ותחלה תשים בגדודי מחנותיך : אף שוכני בתי חומר עפרותך : הגדלים בעון ועוברים על מצותיך . ותשם בסד נגלם כי יסודו מאורדותיך : וביד כל אדם יחתום בגזרותיך . ותגר לדם פשעם בתוכחותיך . והתודו את עונם ויצדיקו דין אמתך . ולכן הקדמת צדי לטהרתך . כי ישובון מאון ויבקשו מחילתך . ואתה קרוב לקוראיך

מטה לוי

מקבץ תכמה פלד לתר : כרד ותם נחלתך . לספרת כסם מרכפים : בקרוב מסכותך . לעתיד לבוא : מסרתי מלאתך . מלאכת המים : ומגולים כפון : ותשם כסד רגלם סי . מתפסים כמלם על ידי יכר סרע סמסיה לסר מלרתותיך סמוכים : ובידי כל אדם יחתום. ובאדם נעלמו תתם בידו סשוטות : בגזרותיך . לאחרך : מקדמת לני . נתן סעוב גרפותם מקדמת : לעריתך . לשמה מרים בשלמת מו סיא . מי ישובו מתון סי . ומרמם יסר לנם ברלתיך . כרלי

להשיב

שוכני בתי חומר מפרחתיך . כי אדם מתוכים מעבר : מגדלים . ומגולים כפון : ותשם כסד רגלם סי . מתפסים כמלם על ידי יכר סרע סמסיה לסר מלרתותיך סמוכים : ובידי כל אדם יחתום. ובאדם נעלמו תתם בידו סשוטות : בגזרותיך . לאחרך : מקדמת לני . נתן סעוב גרפותם מקדמת : לעריתך . לשמה מרים בשלמת מו סיא . מי ישובו מתון סי . ומרמם יסר לנם ברלתיך . כרלי

פירוש ע"פ

ומאגדר צייכן זחישן דייגע המלשע חיל נאט איז שטארק גריסם אין דיא גרוסע פרזאמלונג פון דיא הייליגע מלאכים אוג די ביסם פארבטיג איבר אלי דם ארום דיר ווגען חישך דיין פר באדרגניש איז אין פינזטערקייט אוג איין געביל איז דיין בוד מענה פון דיר ליכט ודאס אנטקעגען דיר איז קומם דאנניל אוג טונדר פייער צו שטראפן די רשעים חיל דר ווארהאפטיגר נאט דיא היטסט דעם בוגר אוג דעם חסר פיס דיין היטאגג צו נעגן צו איטליכן מענשן וויא ניין ווערג ווען די באנאלסט אים דיין לוי פאר דיר שטארקר נאט דיין ווערק ווען גאנץ אוג טום ניט קיין אום רעכט ודאס דיא טוסט איז אלץ מיט אמת פיסטיג דיינו משפטים ווען אזו טיף ווי דר ברונר אפ גרונד . אוג אזו ווא די גרוסי שטארקע בערג זיין דיין גרעכטיקייט די ביסט איין העלפר אוג איין אונטר לעהער צו די וס טוגן גשוויגר דיינו מצות אם אלץ האסטו אין זיין צייט שיין כשאפן אזו די דיין חכמה איז בפרם איידר די בערג ווען נבאלן גוזאגט אוג די ערד איז כשאפן גוזארן האסטו כשאפן הישוכה איין רפואה צו דר מכה פון די עבירות אוג פר דיא מכה האסטו גפעגרם דיין הייליגג אוג פר די קראנקהייט האסטו גליינט דיין רפואה בי לאי דשן עס איז לוי ווידע פר דיין בסא הכבוד דס עס איז גיט פר האנדן קיין גריק אוף דר ערד פר זאל גוזארגט ווא נר זאל וך ניט אפ ברענן אן דייני קלן פייער פון דעם גהיגם דס ער זאל טוגן נאר טוטם אוג זאל עוכר דיין דיין תורה דען דיא גלובסם ניט אן דייני קנעכט אוג אן דייני באדיגער אוג איין קעניג נסם די אין דייני פולקן מלאכים אם שטי מכל שכן דיא לייט ניי ווען בשאפן פון לייט פון רשע וס ווי ווען אוף גוזאקקן מיט ויבר אוג ווען עובר אוף דייני מצות אוג דיא טוסט ארין דייני פיס אקלאין פון דר הפיסה ווען ניי קערן אפ פון דייני ווען דאס איז דר גיהגם אוג מיט דר האנד פון דר הייליגן מענשן ווערט גהתמיה וס ער זיגרינט ווען די גיסט נזר אוג די נאנטם צו זיי ווייר שליד פון דיין שטראפן אוג זיי באקען דייני ויבר אוג וויא מאכן גרעכט אוף וזך דיין ווארהאפטיגן דין שם פון דרום האסטו גפעגרם איין הילוג צו דר איטרינג סבה דס ווען די עבירות דאס ווא שטין

להשיב מדם חמתך . ויום זה בחרתה ליישב במשפט על בריותיך . וכבני מרון יעברון לפניך בספרתיך . וכולם נסקרין בסקירת צפיתך . ותראה יחד לבם בראיתך . ותגזור עליהם כל גזרותיך . ותקצוב מזונותיהם ופרנסתיהם באמרתך . ועמך בחינונם מתועדים לחלותך . ותוקעין ומריעין כאמור ברורתך . ומערבים קטיגור בלי להשטינם לקראתך . ותזכור למו עקידת יצחק כשבועתך . ותחפוך מדת הדין לרחמים כי כן מדתך . ותרחם עליהם ברוב המלתך . כי הם בניך וצאן מרעיתך : והיום יפתחו שלשה ספרים מנוקדים . של צדיקים שומרי פקודים . של בינונים ושל זדים . צדיקים נכתבים לחיי עד שקודים . ורשעים נכתבים לתבערת יקודים . ובינונים עד יום כפור תלוים ועומדים . אם ישובו ממעשיהם ויחיו חרדים . ויתקנו מעלליהם וייטיבו צעדים . חלקם בחיים יזכו נחמדים . ואם לא זכו למיתה יהו נאחדים . וכמו כן יעשה ליום הדין ויבאו מעשיהם להעיד כעדים . ובמאזנים יעלו משני צדדים . אם יכריעו טובים על הרעים ויהיו כבדים . בעלים יהיו בטודים ולא פחודים : ואם מחצה על מחצה יהו אגודים . ורב חסד מטה כלפי

מטה לוי

לחת לחה רולם כל מוות לכם : כלמוד כתולתך . כתהלים. תקשו ומגולים כפון : ותשם כסד רגלם סי . מתפסים כמלם על ידי תקיפת מופר: לתכערת יקודים . לפריפת לם מל ניסים : ויסיו תרדים . לל דכר ס : ויסו לתחדים . מיוחדים וכמו בטוסם כרלים . קלשבם ליום סדין . לעתיד לבוא : מפטיסם . מל ישראל: ויגביס מלדים

פירוש ע"פ

מאן תשובה פון ניערי ינד אוג זאלן בעטן דיין פר געבונג ואתה אוג דו ביסט נאהענט צוא דייני רופר אום צו קערן פון זיי דיין צארן וים נד אוג דעם טאג האסטו אום גקליבן צו זיצן אין משפט וועגן דייני אום צו קערן דעם טדת הדין צוא סדת הרחמים דען עס איז אזו דיין מדה ותרחם אוג דוא זאלסט זיך איבר זיי דר בארמן מיט דיין פיל דר בארמקייט דען זייא זענן דייני קינדר אוג דיא שאף פון דיין פיי־ארניש והיום יפתחו אוג הייגט וועדען געפינט דרייא ספרים גשריבען . אין איין ספר שטייען גשריבען לוטר צדיקים וואס זיי האלטן דיא מצות אוג איינם פון מיטל מעסיגע אוג איינם פון רשעים צדיקים דיא צדיקים וועדען גיך אן גשריבן צוא דעם איייביגן לעבן . אוג רשעים וועדען אן גשריבן צו דעם ברענדיגן פייער פון גהינם . אוג די מיטיל מעסיגע הענגן אוג בלייבן שטיין ביז יום כפור אם ישובו אוב זייא טוגן תשובה פון זייערי שלעכטי מעשים אוג זיי איילין חרטה צו האבן אוף זייערי עבירות אוג זיי זענן מתקן זייערי מעשים אוג פר ריכטן זייער גאנג וועט זייער חלק זיין מיט די צדיקים צו חיים טובים ואם לא אוג זיי זענן אבר זייערי מעשים זענן גיט טוכה וועדען זיי גאיינצינט צו דעם טוט חכו בן אוג אזו אוך וועט נאט מאן צו דעם גרטן יום הדין וס וועט זיין זו תחיית המתים אוג דיא מעשים פון די לייט וועלן קומן אוג זיי זענן אוף גזאמקן מיט ויבר אוג זענן שובר אוף דייני ווענן ראם איז דר גיהגם אוג מיט דר האנד אוג אקלאין פון דר הפיסה ווען ניי קערן אפ פון דייני ווענן ראם איז דר גיהגם אוג מיט דר האנד אוג מיטליגן מענשן ווערט גהתמיה וס ער זיגרינט ווען די גיסט נזר אוג די נאנטם צו זיי ווייר שליד פון דיין שטראפן אוג זיי באקען דייני ויבר אוג וויא מאכן גרעכט אוף זיך דיין ווארהאפטיגן דין שם פון דרום האסטו גפעגרם איין הילוג צו דר איטרינג סבה דס ווען די עבירות ראם ווא שטין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מסוימים וַיַּחֲלֹק עֲלֵיהֶם לַיְלָה וַיַּכֵּם בַּמַּהֲלוּמִים. הוּא הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הָיָה מִקַּדְּמוֹם. וַיָּשֶׁב אֵת כָּל הָרְכוּשׁ בְּעֶזְרַת מַשְׁפִּיל רָמִים. הַשְּׁבִיעִי כְּשֶׁנִּדְבַּר עִמּוֹ בֵּין הַבְּתָרִים. וְהִרְאָהוּ אַרְבַּע מַלְכִיּוֹת כַּבִּירִים. שֶׁמִּשְׁלִים בְּזֻמָּנָם וְלֹא לְדוֹר דּוֹרִים. עֶגְלָה מִשְׁלֶשֶׁת זוּ מַלְכִיּוֹת אַבִּירִים. אֲשֶׁר הִיא כְּעֶגְלָה דָּשָׁה וְכַחֲזִירֵי יְעָרִים. וְעֵז מִשְּׁלֹשֶׁת אֵלּוּ יְוָנִים שֶׁנִּמְשְׁלוּ לִצְפִּירִים. וְאַיִל מִשּׁוֹלֵשׁ זוּ מַלְכוּת מָדַי וּפָרָס חֲבֵרִים. כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר הָאַיִל אֲשֶׁר רָאִית בְּבִירוּרִים. וְתוֹר אֵלּוּ בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל שֶׁנִּמְשְׁלוּ לְשוֹרִים. וְגוֹזָל אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְשְׁלוּ לְיוֹנִים וְתוֹרִים. כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע וּבְסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה. וְקַח וּבְתָרָם לִשְׁנֵי בְתָרִים. כְּדֵי לְהַתִּישׁ כֹּחָם וּזְכָרָם לְהַחֲרִים. וַיֵּרֶד עַיִט לְאַבְרָם זֶה דָּוִד רֹאשׁ הַגִּבּוֹרִים. כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ הָיָה מַגִּיף עֲלֵיהֶם סוֹדְרִים. שֶׁלֹּא יִמְשׁוֹל בָּהֶם הָעַיִט עַד הָעֶרֶב כְּסוֹד מוֹרִים. לְהוֹדִיעַ

מטה לוי

בשמותם שם גדולי סתרן: כמסלומות. מכל מכה מחזקים: סות לחות. כמל מקרבים זו מלכות פרס ומדי (פס): ותור אלו בני ישמעאל. כי תרגום של טור תור ושל ויסי לי טור וחמור דלשון ר״ל טור זה ישמעאל: ובתרים לבני בתרים. תתקם לבני תלקים: כדי לבתרים כתם. של ד׳ מלכיות: זה דוד. שעשה תורכם כפ״ל ולא לבתרים תתכל ספ״ת: היה מגיף עליהם כסודרים. כמ״ש ויסר לותם תכרם: עד ספרב. עד שיעמיד כסה פעים. שלא ישמול כסה דוד לכלותם: עד ספרב. עד שיעריב שמוש״ן: כסוד מורים. כלתר יודע סבור לתכמים ולו יכלה לותם מלך האמצים כמ״ם וכיים לשת ערב ישים לור (זכריה י״ד): לסודיע סו. כשהתמם טעם לתר פלי

שאין

פירוש ע״ם

גזאנם צו אַבְרָהָם וום די פַיינְד הָאבן גטאן צו לוט וַיַּקְּ הָאם אַבְרָהָם גְּוואפְנִים זַיינֶע צַיינְגְלַיינְגע נַיינֶע דוז גבארנע לַייטע וום זָענן גצַייכינט אין דָר תורה מיט זַייערי נָעמען עֶנְגר אשכול ומַמרא און אֶלְיעֶזֶר די אום גצַייכינטע לַייט בחַקַּ און אַבְרָהָם מיט נַיינִי לַייט צו טַיילן זִיך אוף זַיי בַּיי דָר נאכט און דָם זַיי גשלאָגן מיט גרוסר שלעק די נאכט איז אָן גבַרַיים גְּוועזן פון שֵׁשֶׁת יָמִי בְּרֵאשִׁית און אַבְרָהָם האט אום גקערט דָם נַאנצַי נעטץ מיט גאנטם הילף וום עֶר מאכט נידרַיג דיא הוכי מַשְׁכִּילֵי הָעָר וּבְעִטֶּר פרוב איז גְּוועזן אַז נאט הט מיט אים גרעט צוויישן די שטיקר דם איז גאט הט גוואנט צו אַבְרָהָם עֶר זָאל גֶעמען דרַיי קעלבר און דרייא ציגן און דרייא ווידר און אַיין אקס און אַיין יונגע טוב און האט גהייסן איטליכום צוא שַׁיינְדן אוף צְוַיי שטיקר נאר דיא טוב נים. איז הקב״ה איבר גפאָרן צוויישן דיא שטיקר נאך דעם האט גאט גוואנט צו אַבְרָהָם דם האב איך מיט דיר כורת ברית גְּוועזן אַז איך וועל צו דַיינִי קינדר געבן דאס לאנד כנען הראדי און נאט הט צו אַבְרָהָם גְּוועזן פיר שטארקי קינינרַיינְן נאם זַיי וועלן גוועלטיגן אין נַיינֶער צַיינ אבר זַיינֶער סלוכה וועט נים שטיין אַיבִּיג עגלה משלשת די דרַיי קעלבר האבן גְּוועזן אוף דיא סלוכה פון די ארמים דם דיא וועט צו טרעטן פעלקר ווי אכאלב און ווי דר נאלד שוין מיט זַיין גבורה און די דרַיי ציגן האבן גְּוועזן אוף די קיערר פון יפת וום זַיי זָענן גגליכן צו ציגן בעק און די דרַיי ווידר דם איז דם מלכות פון מדי און פרס די חברים אַז ווי אין פסוק שַׁיינְט (דניאל ח׳) אַיל אשר ראיתי דעם ווידר וום דו האסט גְּוועזן אין דר לוטר גבואה ווי און אַיין בוק דם נאם זָענן די קינדר פון ישמעאל וום זָענן גגליכן צו אקסין אין זַיינֶער שטארקייט ומשל און אַיין יונגע טוב דם זָענן די ישראל נאם דיא זָענן גגליכן צו די טובן אַזו ווי אין פסוק שַׁיינְט אין שיר השירים יונתי בחגוי הסלע דם איז טייטש טַיין טוב ישראל איז גְּלַייך צו די טובן אין שפאלט פון די פעלגן און אין די פר בארגינש ולקח הט אברהם די אלי בקטות גנומן און הט זַיי צו טיילט אוף צְוַיי טַיל כדי שנואה צו מאכן דעם כח פון די עבודת כוכבים וום די האבן גדינט און צו פרגיכטן דעם אן ראנקונג פון זַיינֶערי געצין הט דר פוגל גגירט צו פר ליקן זַיי אזו ווי אין פסוק שַׁיינְט ובתר פגרים לא חלק דם איז טייטש דר פוגל הט גגירט אוף די שטיקר דם טייטן סלן תוך המקלה וום אר איז גְּוועזן דר ראש פון אלי גבורים נאם אייבר די אין אין פר זַיינֶע

שֶׁאֵין מוֹשְׁלִים אֶלָּא יוֹם אֶחָד מִיּוֹמוֹ שֶׁל יוֹצֵר הָרִים. חוּץ מִשְּׁנֵי יְדוֹת שָׁעָה בְּשִׁעוּרִים. כְּשֶׁהַחַמָּה נוֹטָה בְּמַעֲרָב שְׁתֵּי יָדוֹת שָׁעָה מַכֶּהָה אוֹרִים: כֵּן עַד שֶׁלֹּא יָבֹא חֶשְׁרָב יְצֻמַּח אוֹר לַיְשָׁרִים. וְהָיָה לֵעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר לַהֲדוּרִים: הַשְּׁמִינִי בְּהִמּוֹלוֹ עֲרֵלַת בְּשָׂרִים. בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּבְכָל שָׁנָה נִרְאָה דַּם מִילָתוֹ כְּדַם פָּרִים וְאֵמּוּרִים וּמְכַפֵּר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ לְהַצְדִּיקָם כַּיְּשָׁרִים: הַתְּשִׁיעִי בְּשִׁלְחוֹ יִשְׁמָעֵאל וְאִמּוֹ לְמִדְבָּרִים. מֵעַל יָחִיד הַנַּעֲלָה בְּאַחַד הָהָרִים. מִזֶּה וְלַבָּא לְדוֹר דּוֹרִים. הָעֲשִׂירִי הָיָה אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בַּמִּילָה. וְנִסְרוּ קַח נָא אֶת בִּנְךָ וְהַעֲלֵהוּ לִי לְעוֹלָה. וְהֵשִׁיבוֹ לְאִיחָה בֵּן לְבֶן הָעֲרֵלָה אוֹ לְבֶן הַמִּילָה. אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ בְּהַמִּילָה. עַל הָהָר אֲשֶׁר עָלָיו שְׁכִינָה מְכוּלָלָה. וְהִשְׁכִּים בַּבּוֹקֶר וְלֹא נִתְעַצֵּל בְּעַצְלָה. וְחָבַשׁ הַחֲמוֹר בְּעַצְמוֹ בְּגִלָּה: הוּא הַחֲמוֹר אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו דָּלוּת רָלָה. וְהוּא שֶׁעָתִיד עָנִי לִרְכּוֹב עָלָיו בְּעֵת הַגְּאוּלָה. וְהָלְכוּ

מטה לוי

פלי סיום כפסיל כמערב ולו. שתי ידות שפס. שני מלקי מכפס לו עכרים. מכפס. מתבלן שתר תורים כי לו מחירים כתקפס קודם סמרכ: קן פר שלתיבת ספרב. פר שלא יכלה פאלף סכבי. לעמת תור ליפרים: מפל יעיר מפל ילתק: מפעלם. לפילם: לדרכם

פירוש ע״ם

פר יאנגם רעם פוגל מים זַיין מאנטיל אזו ווי אין פסוק שַׁיינְט ושב אותם אברם דם איז טייטש אַבְרָם הט גמאכט אונעק פליגן דעם פוגל ראם איז אַיין רעם אוף דוד המלך שלא ישיל בהם ער זאל אוף זַייא נים גוועלטיגן אום צו ראטן זַייערי געצין דינסט ביי דעם אבינם וום דר נביא הט גוואנט והיה לפת ערב יהיה אור וום עם וועט בלוקטן ווערן מיט די כייגע גאטהיים אלין אין דר צייט וום. משיח וועט קומן וום זיא איז באוואוסט קאר צו די חכמים לחודש צו. לאנן ווסן דם זַיי וועלן נים גוועלטיגן לענגר אז אייז טאר פון נאטס טעג ווייניגר מיט צוויי חלקים שעה וואס די שעה ווערט גרעכינט נאך דעם ערך פון דעם טאג אזו ווי די זון זָענן דיא נייגט נאך האלבן טאג: צוא מרב איז איר ליכטיגקייט זַייער שטארק צווייא דרישל שעה פאר נאכט ראם זיא מאכט דונקל אלי ליכט מיט איר שין בון דר אזו אוך איידר עס וועט קומן דר אביגר פון דר גאולה ועט שפראצן אין ליכט צוא דיא רעכט פארטיגע אונ עס וועט אבינר צייט ווערן ליכט צו די וום זָענן כאשיגם מיט סצות המשיחי דר אבער פרוב איז גוועזן אז נאט הט גהייסן אברהם אבינו ער זאל זיך סל זין דם איז גוועזן דר צעהנער טאג אין חודש תשרי אום יום כפור אונ אלי יאר ווערט גוועזן דם דם פון זין מילה גלייך מי עס וואלט אין קרבן גוועזן אונ נאט איז בזכות זה מכפר די זונד פון זין פאלק צו גרעכט מאכן זַיי גלייך ווי זַייא זַיי וואלטן גוועזן אלי צדיקים תמימי דרך ניינטער פרוב איז גוועזן אז נאט הט אים גהייסן פאלגין וום שרה האט גוואנט אוועק צוא שיקן ישמעאל מיט זַיין מוטער הגר אין דר מדבר פון זין איינצינגן זון יצחק וום ער איז אוף גבראכט גוואָרן אוף איזם פון די בערג דאס איז הר המוריה בדי דאס ישמעאל זאל קין חלק ירושה נים נעמין מיט יצחק נים בעולם הזה אונ נים לעולם הבא צו איינינע דורות המשיך הדר צענטער פרוב איז גוועזן נאך די אלע נאכן איז צו אים גוועזן נאטס ריד נאטס הט אים גפרוכט אונ זאגט צו אים עס דיין זון אונ ברענג אים אוף פר מיר צו אַיין עולה תמימה הט אברהם אים גענומען ווילן זון מיינטסו צו דעם זון ישמעאל דם איך האב אים נהאט איידר איך האב סיך סל גוועזן אדר דעם זון יצחק ונאם איך האב אים נהאט נאך דעם אז איך קאב מיך סל גוועזן הט אים נאט גזאגט דיין איינצינגן ואם רוא האסט אים ליב מיט דער בארזוכקייט אונ ברענג אים אוף אוף דעם בארג וום די שכינה איז אוף אים גקרייגט וחשבים בעבור האם זיך אברהם גשערפט נאנץ פריא אונ הט זיך נים נפולט אונ האט אליין דם איזיל אן גוואטילט מיט קרייד הוא מקשר דם איז גוועזן דר איזיל וום משה כביכל הט דרוף גרטין וום ער האט וואסר אן גשעפט צו דיא שעכטר פון יצחק דער נאך דעם אוף דעם איזיל רייטן קשים אז דיא גאולה נעם קומען אונ ער

לְדַרְכָּם בְּיוֹשֶׁר מִסִּילָה. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְצוֹפִים רָאוּ שֶׁלַּהֶבֶת תְּלוּלָה וְהֵבִין כִּי הוּא הָהָר לְתַלְלָה. וּבְאֶצְבַּע הֶרְאָהוּ הַמִּזְבֵּחַ שֶׁל שׁוֹכֵן מַעְלָה. הוּא הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר הָיָה מִתְחַלָּה. וְצִוָּה יָחִיד לְקַשֵּׁר יָדָיו וְרַגְלָיו לְרַגְלָה. שֶׁלֹּא יִבְעַט מִצְוַת כָּבֵד לְחַלְלָה. וְעָקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּטַלֶּה עוֹלָה. וְעָרַךְ הָאֵשׁ וְהָעֵצִים הַעֲלָה. וְלָקַח הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחָטוֹ בְּחַלְחָלָה. וְכֹהֵן גָּדוֹל הִגִּישׁ מִנְחָה בְּלוּלָה. וַיּוֹשֶׁב וְרוֹאֶה נוֹרָא עֲלִילָה. הָאָב מַעֲקִיד וְהַבֵּן נֶעֱקָד בְּחִילָה. הַן אֲרָאֵלִים צָעֲקוּ חוּצָה בִּילָלָה וְהִשְׁמִיעָאל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר לַעֲשׂוֹתוֹ כָּלָה: וְהָאֵיל אֲשֶׁר הוּצְפַּן מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית לְעוֹלָה. נִתַּן כַּפָּרוֹ וְהוּחְשַׁב לוֹ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. וְנִשְׁבַּע לְבָרְכוֹ בְּבְרָכָה מְעוּלָה. וְלִזְכּוֹר עֲקֵדָתוֹ לְאוֹם נִדְגָּלָה. לְמַלְּטָם מִכָּל עָוֹן וַעֲוֹלָה. וְלִקְנוֹתָם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה לִהְיוֹת יְשׁוּעָתֵנוּ וַעֲזָרָתֵנוּ סֶלָה. וְהַיּוֹם הַזֶּה לְפָנֶיךָ יוֹפִיעַ. כְּיוֹשֵׁר מַפְעֲלוֹת עוֹבֵר וְנֶעֱקָד. וְיִשִּׁיבַת הַתֹּם אוֹהֲלֶיךָ שֶׁקֶד זִכּוֹר אֵדוֹן בְּרַחֲמִים לִפְקֹד. וְתַרְשִׁישֵׁי חַשְׁמַלִּי יָקַד. יִכְרְעוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ לִיקוֹד: חוּן וְזֶה אֵל

מעמה לוי

מרכס כיתר מסילם. והלמ מכרסם ולמק מרך סיתר וכסניש מתחלם. הכל מקריב פלוי מכמורת לאלם רשם ס׳ חלוי: ולוס. לעוסים למקום מיטלי לרלות מכם ירוכלים: רלו מלסכת תלולם. מלסכת נכוס כתל נטס מסלסכת סגים לבמים: וכמן כי לחללם. נמעלות פלוי פולם מסלם לבטוס: וכחלבת מרלמו. מכרכס לילמק לם. מסמכת מל מקם מחלם. מסכרים מגרש פלוי: מחל ס׳

זה

פירוש ע״פ

ווערט אין גרשון אי שר ועם וזך נאר קלבין האלסן. אוג נעלען נגאנגן אין ניאר וועג סים איין גלייכען שטעג בשתיש אז ווי ענען גקומען נים ווייס ראם טען ראמ דעם באנג ארום גזעהן הינגן ווי גזעהן איין פלאם אויף גיין איין דר הוך דם אברהם פר שטאנען אז דס איז דר הובר באנג וואס ער ראנף אויף אים אויף ברענגען ווין זון יצחק פר איין קרבן אוג סים דעם פינגר דס אברהם גוויזן ווין יצחק דעם מזבח דס די שכינה רוען אויף אים דס דר מזבח איז פון אן פאבר אן בשטיקט דארוף יחיד האט יצחק גהייסן דר פאטר זאל אים גינגרן הענד אוג פיס ער זאל דיך נים קען צאפלן נאך דר שחיטה פאטר ווען ער זאפלענדיג נעבן דעם פאטר אשנים ווען ער מחלל ווין דיא טאנה פון כבד את אביך בקש האט אים אברהם נבוגרן אזו די אלעטלע פר אקרבן שלה אוג דס איין גריכס דס פייער אוג האט אויף גבראכט דס האלץ אוג דס גנטען דעם טלף צו קולן אים סיט צישערגיש. אוג אזו ווי אפלזן גדול האט גמאכט גנעהנן אבנה גמישט סיט איל אזו איז ווין קרבן גמישט גזען סיט שקה אוג סים פרוערקייט וישא ווישה אוג נאט וס ער איז שרעקליך אין ווייגי מעשים איז געוען אוג דס דס צו גזעהן וויא דער פאטר כבד דעם זון אוג דר זון חערט גבוגרן סיט פארכט ס אראלם טן האבן די טלאכים נשרעין פון היסל סיט קלאנג. איז גהערט גוואכן אקול פון היסל אלקם נים שטרעקן דיין תאגר צו דעם יונג צו פר ארבן אים וחאל אוג דר מיכר וואס ער איז בחאלקן גוואכן פון ששת ימי בראשית פאר איין קרבן עולה איז גנעבן גוואכן צו איין אוס לייזונג פר יצחק וחשב לו אוג דס ונם אברהם דס גוואלט טאן צו ווין זון איז אים גרעבינט גוואכן צו איין נאטן שם אוג צו איין לוב אוג נאט דס נשוואגן דס ער זאל אים בענטשן סיט אטייערע ברכה אוג דס ער וועט גרעגנן די מעשה פון יצחקה צו די אומה וואס איז גצייכנט סים תורה ומצות ווי צו טאכן אנטרינן פון ווער אוג אום רעבט אוג ווי צו קומן ווי ואלן צו אים ווין איין גליבט פאלק דס ער זאל ווין אונר שיער אוג אונגר העלפר אייביג חיים סוף טן בעטן מיר דס מיינטיגן קאנג זאל פר דיר נאט גראכט ווערן די רעכט פארטיגע מעשים פון אברהם ווס ער דס גבוגרן אוג פון דיין זון יצחק ווס ער איז גבוגרן גוואכן ראשית הכם אוג דס ויצוגג פון דעם פרוסן יעקב ווס ער איז תמיד געוען אין בית המדרש אוג האט גלערינט תורה ואלקטו נאט גרעגקן דעם זכות צוא דער טאגן סים נקמטות צו אונו תקעש אוג די טלאכים עם הייסן פרשישים אוג די גרעגרינע חשמלים ווי קוגען וזך

זֶה יַעֲרִיצוּ. וְזֶה אֶל זֶה יַקְדִּישׁוּ. וְשַׁלּוּשׁ קְדוּשָׁה לְקָדוֹשׁ מַקְדִּישִׁים: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אָז בְּקוֹל בַּעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמַת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

וְחַיּוֹת בּוֹעֲרוֹת מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ:
בְּ זַהַל סוּבְלוֹת כֶּס. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ:
גְּ סְתָמוֹת גְּוִיּוֹתֵיהֶן: בְּרִשְׁפֵּי לַבַּת אֵשׁ:
דְּ אֵם הַדִּבּוּר מִשְׁמוּעַ. הַנִּתָּן בָּאֵשׁ:
הְ סִבְּלוּ סֵבֶל. נוֹזְלִים עַל רָאשֵׁיהֶם אֵשׁ:
וְ עִיר לָז לְלָז. וְלֹא נִשְׁקַעַת הָאֵשׁ:
זְ מִשַّלְחִים יַד שְׂרָפִים. תַּחַת כַּנְפֵי אֵשׁ:
חְ מִשַّלְּכִים בְּכַנְפֵיהֶם. גַּחֲלֵי לַהֶבֶת אֵשׁ:
טְ פִזְרוֹת לְמִקּוֹם רְשָׁעִים לְהַכְנִיעָם בָּאֵשׁ:
יְ אֶלֶּחִים בָּמוֹ. כַּדּוֹנֵג מִפְּנֵי הָאֵשׁ:
כְּ בֵית לְחַשְׁמַלָּה. מַרְאֶיהָ כְּמַרְאִית אֵשׁ:
לְ נוֹגַהּ סָבִיב. כְּקֶשֶׁת בַּעֲנָן אֵשׁ:
מְ צוּאָה וְשׁוּב הַחַיּוֹת. דָּאוֹת בַּאֲנַפֵּי אֵשׁ:
נְ רוּחָשׁוֹת בָּרוּךְ כְּבוֹדוֹ. בְּלַהַק יְקוֹדֵי אֵשׁ:
סְ עוּנוֹת כְּמַאֲמַצֵּי רָם שְׁכִינָתוֹ בָּאֵשׁ:
עְ וּאֲנוֹת כָּאֲרִי. קוֹל בְּלַהַב אֵשׁ:
פְּ וּאֲחַד כֶּתֶר בְּפֶלֶל. בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ:
צְ מִשְׁבִּיעוּ שָׁרָף. לוֹהֵט שְׁבִיב אֵשׁ:
קְ מוּדַעוּזִעִים חֵילֵי מָרוֹם. מִשַّלְהֲבֵי אֵשׁ:
רְ מֵרַעַשׁ מִתְגַּלְגְּלִים. גַּלְגַּלֵּי כֵס אֵשׁ:
שְׁ אַף רְקִיעִים אַחֲזָתָם. חֲרֵדַת אֵשׁ:
תְּ אָז יְשַׁלְּשׁוּ בַּקּוֹדֶשׁ לְנִשְׁפָּט בָּאֵשׁ:

ישמאל

פירוש ע״פ

אוג בוגן זיך אוג ביינן זיך איין פר דיר ווי אל ה׳ אוג ער זאגט צו דעם ריין שטארקע לוב אוג דר צו דעם ריין הייליגקייט אוג זיי הייליגן נאט דעם הייליגן מיט דרי מאל קדוש:

דאס פייוש פון וחיות בוערות ווינט פע איז רשיקשו קאג:

%%%

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים (טוֹבִים): וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתִפִּלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן: וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר

לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לַחֲצֵרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אֵל הַתּוֹדָאוֹת:

תְּהַלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוּבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיַהֲלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ. וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וְרַחֲמִים וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יְהִי בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה עִיר הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. אָז תַּעֲרֹב לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. וְנָעוּר נָשִׁיר לְךָ שִׁירָה חֲדָשָׁה עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ:

קריאה ליום ב של ראש השנה

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה־אָנֹכִי בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: שלישי וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אָתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְّבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה: רביעי וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ: כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיָרַשׁ זַרְעֲךָ אֶת שַׁעַר אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקוּמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע: פ חמישי

עַל־דְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַּם־הִוא בָנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ: אֶת

עוץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ וְאֶת־כֶּשֶׂד וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת־
בְּתוּאֵל׃ וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנֶה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃ וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה
וַתֵּלֶד גַּם־הוּא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה׃

מנחת פלת שניה אשל הראשונה ואומר ח"ק וקורין למעמיר בפרשת פנחס

וְנִתְקַדַּשׁ הַשְּׁכִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה
תְמִימִם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשֶׁת עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃ וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ
וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

ובקשת מקפיד נעשים פה אין ערשין קאג עיב שתרית׃

הפטרת יום ב של ראש השנה כירמיה סימן ל"א׃

כֹּה אָמַר יְיָ מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃ מֵרָחוֹק
יְיָ נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ עַל כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃ עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי תֻפֵּיךְ וְיָצָאת בְּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃ עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן
נָטְעוּ נוֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃ כִּי יֵשׁ יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרַיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְיָ רָנּוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלֵּלוּ
וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְיָ אֶת עַמֶּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃ הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן
וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה וִילֶדֶת יַחְדָּו קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה׃
בַּבֶּכִי יָבֹאוּ וּבַתַּחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אֶל נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָהּ כִּי
הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכוֹרִי הוּא׃ שִׁמְעוּ דְבַר יְיָ גוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק
וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרוֹעֶה עֶדְרוֹ׃ כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד
חָזָק מִמֶּנּוּ׃ וּבָאוּ וְרָנְנוּ בְּמְרוֹם צִיּוֹן וְנָהֲרוּ אֶל טוּב יְיָ עַל דָּגָן וְעַל תִּירוֹשׁ וְעַל יִצְהָר
וְעַל בְּנֵי צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד׃ אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה
בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃
וְרִוִּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי אֶת טוּבִי יִשְׂבָּעוּ נְאֻם יְיָ׃ כֹּה אָמַר יְיָ קוֹל בָּרָמָה
נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַּמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ מְאֺנָה לְהִנָּחֵם עַל בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ׃
כֹּה אָמַר יְיָ מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם יְיָ וְשָׁבוּ
מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם יְיָ וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃ שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי
אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וְאִוָּסֵר כְּעֵגֶל לֹא לִמוּד הֲשִׁיבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהָי׃
כִּי אַחֲרֵי שוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי
חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ הֲבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ׃

ר"ש נאיב ר"ש נאל כמשמיר ר"ש נבלות נעשים פה ק"ח ר"ר לא פרר מקומות שונר . משרי . תהלים . לדוד
מזמור . וקבוצה נעשים פה ק"ח לא הפלה לשרן קנים מטה . חזי ברש . תפלה מוסף נעשים פה ק"ח לא ר"ר ;

מוסף ליום ב של ראש השנה

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וַיַּמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וַיַּצְמַח
פֻּרְקָנֵיהּ וַיְקָרֵיב מְשִׁיחֵיהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן
קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח

וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: לְעֵילָא
וּלְעֵילָא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

תפלה לשליח צבור בקול

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ תארין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃
זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית
וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃
מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדוּשָׁה. כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ׃

וּנְתַנֶּה תֹּקֶף קְדוּשַׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא
וְאָיוֹם. וּבוֹ תִּנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ.
וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת׃ אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא דַּיָּן
וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד. וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה.
וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת. וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר
הַזִּכְרוֹנוֹת. וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם
בּוֹ׃ וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה
יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן. וְחִיל וּרְעָדָה יֹאחֲזוּן.
וְיֹאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין. לִפְקוֹד עַל צְבָא מָרוֹם
בַּדִּין. כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם
יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן׃ כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ.
מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר